

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

23093 LLEI 17/2001, de 7 de desembre, de Marques. («BOE» 294, de 8-12-2001).

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La present llei té per objecte el règim jurídic dels signes distintius, categoria jurídica que configura un dels grans camps de la propietat industrial. La legislació sobre este tipus de propietat és competència exclusiva de l'Estat, de conformitat amb l'article 149.1.9.^a de la Constitució.

Les raons que justifiquen la necessitat de reformar la Llei de Marques, donant lloc a una nova llei, obeïxen a tres classes de motius. El primer, complir la sentència del Tribunal Constitucional 103/1999, de 3 de juny, que delimita les competències que en matèria de propietat industrial corresponen a les comunitats autònomes i a l'Estat. El segon, incorporar a la nostra legislació de marques les disposicions de caràcter comunitari i internacional a què està obligat o s'ha compromés l'Estat espanyol. El tercer motiu, finalment, obeïx a la conveniència d'introduir en el nostre ordenament jurídic certes normes de caràcter substantiu i procedimental que són aconsellades per l'experiència obtinguda estant vigent la llei anterior, per les pràctiques seguides per altres legislacions del nostre entorn i per la necessitat d'adaptar el nostre sistema de registre de marques a les exigències de la nova societat de la informació.

II

Pel que fa als motius de caràcter constitucional, la llei plasma fidelment els criteris jurisprudencials de delimitació de competències, atribuint estes als òrgans autonòmics o estatals d'acord amb el que disposa la citada sentència del Tribunal Constitucional. Els punts de connexió es fixen d'una manera àmplia i flexible, per a donar una correcta cobertura a les necessitats dels usuaris del sistema de registre i facilitar-los un adequat accés a esta especial propietat que constituïx la protecció dels signes distintius.

III

Quant als compromisos adquirits per l'Estat espanyol, la present llei els complix, i respon als alts nivells d'harmonització imposats al si de la comunitat europea i internacional.

L'harmonització comunitària en matèria de marques s'ha operat fonamentalment a través de la Primera Directiva 89/104/CEE del Consell, de 21 de desembre de 1988, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres en matèria de marques. Les seues disposicions, que ja van ser incorporades per la Llei 32/1988, de Marques, també han sigut objecte d'una plena transposició en la present llei. De les normes que es traslladen, cal destacar-ne les següents: nou concepte de marca, reformulació de les causes de denegació i nul·litat del registre, extensió a l'àmbit comunitari de l'esgotament del dret de marca, incorporació de la figura de la prescripció per tolerància i reforçament de l'obligació d'ús de la marca i de les sancions pel seu incompliment.

Dins del dret comunitari de marques, cal mencionar especialment també el Reglament (CE) número 40/94 del Consell, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària, pel qual es crea un signe distintiu els efectes del qual s'estenen a tot el territori de la Comunitat. Si bé és cert que este reglament no imposa als estats membres dictar disposicions d'aproximació de les marques nacionals a la comunitària —excepte l'obligació de regular la transformació d'una marca comunitària en marca nacional—, no és menys cert que la indicada aproximació és desitjable, atés que permet evitar que dos títols que produïxen idèntics efectes a Espanya estiguen subjectes a normatives totalment disperses. En este sentit moltes de les normes de la present llei són directament tributàries d'este reglament.

La llei que ara s'aprova conté així mateix les regles necessàries per a adaptar el nostre dret als esforços harmonitzadors realitzats al si de la comunitat internacional. D'esta manera, s'incorporen les normes que permeten l'aplicació a Espanya del protocol concernent a l'Arranjament de Madrid relatiu al Registre Internacional de Marques, de 27 de juny de 1989; l'Acord sobre els Aspectes dels Drets de Propietat Intel·lectual Relacionats amb el Comerç (Acord ADPIC), que forma part integrant de l'acord pel qual s'establix l'Organització Mundial del Comerç (OMC), de 15 d'abril de 1994; així com el Tractat sobre el Dret de Marques i el seu Reglament, de 27 d'octubre de 1994.

Començant pel protocol, la seua incorporació al dret espanyol ha exigít reformar el títol que en la llei es dedica a les marques internacionals. Així, s'admet la possibilitat que la sol·licitud es fonamenta no sols en el registre nacional de marca, sinó en la seua mera sol·licitud. Al mateix temps, s'aprofita l'oportunitat per a omplir certes llacunes, entre les quals destaca l'absència de cobertura legal per a l'examen nacional d'una sol·licitud interna-

cional. Igual com passa amb la marca comunitària, també ací es considera la possibilitat de transformació en marca nacional.

Menor rellevància presenta la incorporació de les directrius contingudes en l'ADPIC. És inqüestionable l'extraordinari efecte que este acord ha tingut sobre la regulació mundial de la propietat intel·lectual —incloses les marques—, a l'adaptar-lo a les últimes exigències del comerç internacional. No obstant, les regles que en l'indicat acord es dediquen a les marques ja han sigut parcialment arrellegades en la Llei 32/1988, a l'estar esta directament inspirada en el llavors Projecte de Primera Directiva Comunitària d'Harmonització que, al seu torn, va influir decisivament en l'ADPIC. Per això, l'adequació a este acord només ha necessitat les mesures específiques següents: l'ampliació de la legitimació per a poder sol·licitar el registre d'una marca a Espanya als nacionals dels membres de l'Organització Mundial del Comerç (OMC); la incorporació del concepte de causes justificatives de la falta d'ús de la marca; la protecció reforçada de les marques notòries registrades i, finalment, la introducció d'una nova prohibició absoluta de registre relativa a les falses indicacions geogràfiques de vins i begudes espirituoses, encara que no induïsquen a error.

La resposta de la Llei de Marques a les exigències contingudes en els instruments internacionals es veu culminada amb l'adequació al Tractat sobre Dret de Marques, adoptat en el marc de l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual. És este un tractat sobre formalitats i sobre formularis-típus que, per mitjà d'una unificació d'abast mundial de les solemnitats que han de seguir-se en la sol·licitud d'una marca i en les incidències que pogueren succeir durant la seua existència, perseguix simplificar i abaratir el registre de marques en el món.

Entre les modificacions a què ha donat lloc la recepció d'este tractat destaquen la implantació de la marca multiclasse (sistema que ja era aplicable a les marques internacionals que entren en la fase nacional espanyola); la consegüent creació de taxes per classe; la supressió del deure de declaració d'ús de la marca; l'admissió de la divisió de la sol·licitud o registre de la marca; la supressió de l'exigència de titulació pública com a requisit d'inscripció del canvi de titularitat d'una marca, si bé es manté el sistema tradicional amb caràcter optatiu, i, finalment, la desaparició de les taxes quinquennals. Totes estes modificacions s'incorporen a la nova Llei, encara que les dos últimes ja van ser introduïdes en el nostre ordenament (Llei 14/1999, de 4 de maig, de Taxes i Preus Públics per servicis prestats pel Consell de Seguretat Nuclear), a l'haver entrat en vigor per a Espanya el dit tractat el 17 de març de 1999 i no permetre-s'hi demorar-ne la instauració, a diferència del que passa amb la resta de les altres modificacions, que ara s'implanten, ja que estes van poder posposar-se fins a l'1 d'agost del 2002 en l'acte de depòsit de l'Instrument de Ratificació per mitjà de l'oportuna declaració.

IV

No totes les novetats que introduïx la present llei obeïxen a la necessitat d'harmonitzar el nostre dret amb els ordenaments comunitari i internacional. Hi ha un considerable nombre d'articles en què s'arrelleguen opcions legislatives el comú denominador de les quals és el de dotar la marca d'un procediment àgil i lògic, introduint-hi aquelles novetats que aconsella l'experiència de deu anys d'aplicació de la Llei de Marques i aquelles altres que, havent revelat la seua utilitat en estats del nostre entorn jurídic, es fan mereixedores de ser acollides pel

nostre dret. La llei tracta així de donar resposta a la creixent demanda d'agilitat i eficiència que exigixen les nostres empreses en la nova societat de la informació. Tot això sense pèrdua dels nivells de seguretat jurídica que l'adquisició d'estos drets requerix.

La nova llei tempera l'automatisme formal del naixement del dret de marca, basat en el caràcter constitutiu del registre, amb l'establiment del principi de la bona fe registral, al prevore, com a causa autònoma, la nul·litat absoluta del registre d'una marca, quan la sol·licitud en què es va basar este registre haguera sigut presentada de mala fe. Junt amb este principi angular, la llei arrellega altres principis clàssics de caràcter registral com els de publicitat, oposició, prioritat i tracte successiu, que presidixen i racionalitzen totes les operacions registrals que es realitzen respecte de la marca o de la seua sol·licitud.

El procediment de registre es reforma, suprimint de l'examen que ha d'efectuar l'Oficina Espanyola de Patents i Marques (OEPM) allò que es referix a les prohibicions relatives; així este examen d'ofici queda reservat només per a les prohibicions absolutes. Les prohibicions relatives només seran examinades per la OEPM quan un tercer legitimat formule la corresponent oposició a la sol·licitud de marca presentada a registre, sense perjudi que la OEPM comuniqui, als efectes informatius, l'existència de la sol·licitud de registre als qui en una busca informàtica d'anterioritats pogueren gaudir d'un millor dret. La finalitat d'esta novetat procedimental és triple: alinear-se amb els sistemes majoritaris en el nostre entorn europeu i, en particular, amb el sistema de la marca comunitària; evitar el plantejament per part de l'Administració de conflictes artificials a l'assenyalar d'ofici marques anteriors quan el seu titular no té interès a oposar-se a la nova sol·licitud i, finalment, guanyar en rapidesa i eficàcia. El sistema que s'establix és, d'altra banda, més coincident amb la naturalesa i el sentit de les prohibicions de registre i amb els interessos a tutelar, predominantment públics o generals en el cas de les prohibicions absolutes, i de caràcter privat en el cas de les prohibicions relatives, que són així qualificades precisament perquè protegixen drets privats i, en conseqüència, la seua defensa no ha d'imposar-se sinó deixar-se a mans dels mateixos interessats, els quals gaudixen en la present llei de totes les garanties de l'Estat de dret a través del tràmit d'oposició o de l'exercici de l'acció de nul·litat per a protegir els seus legítims interessos i drets. Sent el sistema que s'implanta el més generalitzat en l'àmbit europeu i el que és seguit per la marca comunitària, no hi ha cap raó que justifique que a Espanya les marques nacionals patixen un examen més rigorós que les comunitàries, perquè això només perjudicaria els usuaris del sistema espanyol, en benefici dels usuaris del sistema comunitari que podran obtindre marques comunitàries —amb els mateixos efectes a Espanya que una marca nacional— sense examen d'ofici de les prohibicions relatives.

Dins de la regulació del procediment, s'introdueixen altres novetats importants com la figura de la «restitutio in integrum», que ja va incorporar el Reglament sobre la Marca Comunitària, a fi d'evitar que per la inobservança d'un termini es produísca la pèrdua d'un dret, si l'interessat demostra haver actuat amb la diligència deguda. Es considera, així mateix, la suspensió del procediment de concessió quan l'oposició es basa en una mera sol·licitud de registre o quan s'haguera entaulat una acció reivindicatòria, de nul·litat o de caducitat contra la marca oponent, així com en el supòsit de presentació d'una sol·licitud de divisió o a petició conjunta de tots els interessats. El cos normatiu que ara s'aprova també establix la possibilitat de sotmetre a arbitratge els actes

administratius que hagueren posat terme al procediment de registre i regula els modes de notificació i la consulta pública d'expedients, adaptant el procediment de registre dels signes distintius a les exigències de la societat de la informació, preveient la possibilitat d'efectuar notificacions per correu electrònic o de realitzar consultes d'expedients per vies telemàtiques. En este àmbit d'adaptació a la societat de la informació, mereixen ser destacades les previsions contingudes en la llei sobre la utilització futura de mitjans electrònics o telemàtics per a la presentació de sol·licituds i la resta de documents.

Cal mencionar especialment el reforçament de la protecció de les marques notòries i de renom. A este efecte, s'establix, per primera vegada en el nostre ordenament, una definició legal del concepte de marca notòria i de renom, fixant l'abast de la seua protecció. La marca notòria és la coneguda pel sector pertinent del públic al qual es destinen els seus productes o servicis i, si està registrada, es protegeix per damunt del principi d'especialitat segons el grau de notorietat i, si no ho està, se'n faculta el titular no sols a exercitar la corresponent acció de nul·litat, com fins ara, sinó, a més, a presentar oposició al registre en la via administrativa. Quan la marca és coneguda pel públic en general, es considera que és de renom i l'abast de la seua protecció s'estén a qualsevol gènere de productes o servicis. La mateixa protecció s'atorga al nom comercial notori o de renom registrat.

Quant al contingut i l'abast del dret de marca, es reforça la posició exclusiva del titular de la marca; a l'ampliar l'abast del «ius prohibendi» als mitjans d'identificació del producte o servicis, quan existisca la possibilitat que estos mitjans s'utilitzen per a realitzar actes prohibits; a l'estendre així mateix eixe «ius prohibendi» a la utilització de la marca en xàrcies de comunicació telemàtica; a l'instaurar, en certs casos, la responsabilitat objectiva de l'usurpador de la marca, sense subjecció a la concurrència de culpa o negligència; al considerar indemnitzable el dany infligit al prestigi o reputació de la marca; i, finalment, a l'habilitar el titular per a impedir la reproducció de la seua marca en diccionaris, si això perjudica el seu caràcter distintiu. Se supera la deficiència tècnica de la legislació anterior, establint el major abast del contingut del dret de les marques notòries i de renom registrades i, quant a les accions que pot exercitar el titular, s'incorpora la de reclamar la destrucció dels béns il·licitament marcats.

Desapareixen formalment les figures de la marca derivada i de l'ampliació de marca, en harmonia amb els sistemes majoritaris del nostre entorn comunitari, perquè la protecció que estes modalitats atorgaven s'aconsegueix de manera més simple i amb el mateix abast per mitjà del registre d'una nova marca, en la qual, mantenint el distintiu principal, s'incorporen nous elements distintius de caràcter accessori, per al cas de les marques derivades, o per mitjà de la sol·licitud dels nous productes o servicis a què es vol estendre la marca registrada, en el cas de l'ampliació de marca.

La nul·litat i caducitat de la marca es completen i sistematitzen. Respecte de la caducitat, la llei introduïx el principi general que les marques caducades deixaran de produir efectes jurídics des del moment que es van produir els fets o omissions que van donar lloc a la caducitat. En els casos de caducitat per falta de renovació, s'introduïxen garanties en benefici dels qui hagueren exercit una acció reivindicatòria o foren titulars inscrits d'un embargament o d'un dret d'hipoteca sobre la marca.

Es reordena la regulació de les marques collectives i de garantia, procurant que les diferències que separen estes dos modalitats de marques apareguen més nítidament definides, eliminant el confusionisme que sempre les ha envoltades.

El nou text legal incorpora el dret de qualsevol persona jurídica, que no haguera registrat com a nom comercial la seua denominació o raó social, a formular l'oportuna oposició al registre d'una marca o nom comercial posteriorment sol·licitats o a reclamar-ne davant dels tribunals l'anul·lació si hagueren sigut ja registrats, quan estos signes distintius s'apliquen a productes, servicis o activitats idèntics o semblants a aquells per als quals s'usa la citada denominació o raó social, sempre que se'n prove l'ús prioritari en tot el territori nacional i hi haja risc cert de confusió en el públic. Es resol així el problema de l'equiparació de tracte dels estrangers que puguen invocar l'article 8 del Conveni de París per a la protecció de la propietat industrial de 20 de març de 1883 o el principi de reciprocitat, als quals la llei dispensa la mateixa protecció. Finalment, la regulació del nom comercial, aproximant este signe distintiu a les marques, instaura el principi de la seua lliure cessió i l'aplicació de la Classificació Internacional de Productes o Servicis al registre d'estos signes.

La llei, alineant-se amb els sistemes del nostre entorn polític i econòmic, suprimeix el caràcter registral dels rètols d'establiment, i deixa la protecció d'esta modalitat de propietat industrial a les normes comunes de competència deslleial. D'altra banda, la protecció abans atorgada pels rètols d'establiment podrà fer-se valdre a través del registre d'una marca o nom comercial, i es podrà conivre en diferents àmbits territorials si no hi haguera oposició d'un tercer, com a conseqüència del nou procediment, en què se suprimeix l'examen d'ofici de les anterioritats. La llei fixa minuciosament en les seues disposicions transitòries el trànsit a este nou mode de protecció dels rètols d'establiment inscrits durant la vigència de legislacions anteriors.

Per fi, es modifiquen les taxes exigibles pels servicis prestats a l'empara de la Llei de Marques, adequant-les al marc internacional i comunitari i suprimint algunes de les existents per a simplificar este aspecte de la relació entre els interessats i l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Per a la protecció dels signes distintius es concediran, d'acord amb la present llei, els següents drets de propietat industrial:

- a) Les marques.
- b) Els noms comercials.

2. La sol·licitud, la concessió i els altres actes o negocis jurídics que afecten els drets assenyalats en l'apartat anterior s'inscriuran en el Registre de Marques, segons el que es preveu en esta llei i en el seu reglament.

3. El Registre de Marques tindrà caràcter únic en tot el territori nacional i correspondrà portar-lo a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, sense perjudi de les competències que en matèria d'execució de la legislació de propietat industrial corresponen a les comunitats autònomes, segons es desplega en esta llei.

Article 2. Adquisició del dret.

1. El dret de propietat sobre la marca i el nom comercial s'adquireix pel registre vàlidament efectuat de conformitat amb les disposicions de la present llei.

2. Quan el registre d'una marca haguera sigut sol·licitat amb frau dels drets d'un tercer o amb violació d'una obligació legal o contractual, la persona perjudicada podrà reivindicar davant dels tribunals la propietat de la marca, si exercita l'oportuna acció reivindicatòria amb anterioritat a la data de registre o en el termini de cinc anys comptadors a partir de la publicació d'este o des del moment que la marca registrada haguera començat a ser utilitzada d'acord amb el que s'ha previst en l'article 39. Presentada la demanda reivindicatòria, el Tribunal en notificarà la presentació a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques per a la seua anotació en el Registre de Marques i decretarà, si fóra el cas, la suspensió del procediment de registre de la marca.

3. Si com a conseqüència de la sentència que resolga l'acció reivindicatòria es produïra un canvi en la titularitat de la marca, les llicències i la resta de drets de tercers sobre esta s'extingiran per la inscripció del nou titular en el Registre de Marques, sense perjudi del dret que els assistisca a reclamar del seu transmetent.

Article 3. *Legitimació.*

1. Podran obtindre el registre de marques o noms comercials les persones naturals o jurídiques de nacionalitat espanyola i les persones naturals o jurídiques estrangeres que residisquen habitualment o tinguen un establiment industrial o comercial efectiu i seriós en territori espanyol o que gaudisquen dels beneficis del Conveni de la Unió de París per a la Protecció de la Propietat Industrial de 20 de març de 1883, de conformitat amb el que estableix l'acta vigent a Espanya d'este conveni, denominat d'ara en avant Conveni de París, així com els nacionals dels membres de l'Organització Mundial del Comerç.

2. També podran obtindre el registre de marques o noms comercials, d'acord amb el que disposa la present llei, les persones naturals o jurídiques estrangeres no compreses en l'apartat anterior, sempre que la legislació de l'Estat del qual siguen nacionals permeta a les persones naturals o jurídiques de nacionalitat espanyola el registre d'estos signes.

3. Les persones mencionades en l'apartat 1 podran invocar l'aplicació en el seu benefici de les disposicions del Conveni de París i les de qualsevol altre tractat internacional ratificat per Espanya, quan els fóra d'aplicació directa, en tot allò que els siga més favorable respecte del que disposa la present llei.

TÍTOL II

Concepte de marca i prohibicions de registre

CAPÍTOL I

Concepte de marca

Article 4. *Concepte de marca.*

1. S'entén per marca qualsevol signe susceptible de representació gràfica que servisca per a distingir en el mercat els productes o servicis d'una empresa dels d'altres.

2. Estos signes podran, en particular, ser:

- Les paraules o combinacions de paraules, incloent les que servixen per a identificar les persones.
- Les imatges, figures, símbols i dibuixos.
- Les lletres, les xifres i les seues combinacions.

d) Les formes tridimensionals entre les quals s'inclouen els embolcalls, els envasos i la forma del producte o de la seua presentació.

e) Els sonors.

f) Qualsevol combinació dels signes que, amb caràcter enunciatiu, es mencionen en els apartats anteriors.

CAPÍTOL II

Prohibicions absolutes

Article 5. *Prohibicions absolutes.*

1. No podran registrar-se com a marca els signes següents:

a) Els que no puguen constituir marca per no ser conformes a l'article 4.1 de la present llei.

b) Els que no tinguen caràcter distintiu.

c) Els que es componguen exclusivament de signes o indicacions que puguen servir en el comerç per a designar l'espècie, la qualitat, la quantitat, el destí, el valor, la procedència geogràfica, l'època d'obtenció del producte o de la prestació del servici o altres característiques del producte o del servici.

d) Els que es componguen exclusivament de signes o indicacions que s'hagen convertit en habituals per a designar els productes o els servicis en el llenguatge comú o en els costums lleials i constants del comerç.

e) Els que són constituïts exclusivament per la forma imposada per la naturalesa del mateix producte o per la forma del producte necessària per a obtindre un resultat tècnic, o per la forma que dóna un valor substancial al producte.

f) Els que siguen contraris a la llei, a l'orde públic o als bons costums.

g) Els que puguen induir el públic a error, per exemple sobre la naturalesa, la qualitat o la procedència geogràfica del producte o servici.

h) Els que, aplicats a identificar vins o begudes espirituoses, continguen o consistisquen en indicacions de procedència geogràfica que identifiquen vins o begudes espirituoses que no tinguen eixa procedència, inclús quan s'indique el verdader origen del producte o s'utilitze la indicació geogràfica traduïda o acompanyada d'expressions com ara «classe», «tipus», «estil», «imitació» o altres d'anàlogues.

i) Els que reproduïsquen o imiten l'escut, la bandera, les condecoracions i altres emblemes d'Espanya, de les seues comunitats autònomes, dels seus municipis, províncies o altres entitats locals, llevat que hi haja la deguda autorització.

j) Els que no hagen sigut autoritzats per les autoritats competents i hagen de ser denegats en virtut de l'article 6 ter del Conveni de París.

k) Els que incloguen insígnies, emblemes o escuts distintos dels previstos en l'article 6 ter del Conveni de París i que siguen d'interés públic, llevat que el seu registre siga autoritzat per l'autoritat competent.

2. El que disposen les lletres b), c) i d) de l'apartat 1 no s'aplicarà quan la marca haja adquirit, per als productes o servicis per als quals se sol·licite el registre, un caràcter distintiu com a conseqüència de l'ús que se n'haguera fet.

3. Podrà ser registrada com a marca la conjunció de diversos signes dels mencionats en les lletres b), c) i d) de l'apartat 1, sempre que esta conjunció tinga la distintivitat requerida per l'apartat 1 de l'article 4 de la present llei.

CAPÍTOL III

Prohibicions relatives

Article 6. *Marques anteriors.*

1. No podran registrar-se com a marques els signes:
 - a) Que siguin idèntics a una marca anterior que designe productes o servicis idèntics.
 - b) Que, per ser idèntics o semblants a una marca anterior i per ser idèntics o semblants els productes o servicis que designen, hi haja un risc de confusió en el públic; el risc de confusió inclou el risc d'associació amb la marca anterior.
2. Per marques anteriors s'entendrà a l'efecte de l'apartat 1:
 - a) Les marques registrades la sol·licitud de registre de les quals tinga una data de presentació o de prioritat anterior a la de la sol·licitud objecte d'examen, i que pertanguen a les categories següents: i) marques espanyoles; ii) marques que hagen sigut objecte d'un registre internacional que produïska efectes a Espanya; iii) marques comunitàries.
 - b) Les marques comunitàries registrades que, d'acord amb el seu reglament, reivindiquen vàlidament l'antiguitat d'una de les marques mencionades en els punts i) i ii) de la lletra a), encara que esta última marca haja sigut objecte de renúncia o s'haja extingit.
 - c) Les sol·licituds de marca a què fan referència les lletres a) i b), a condició que siguin finalment registrades.
 - d) Les marques no registrades que en la data de presentació o prioritat de la sol·licitud de la marca en examen siguin notòriament conegudes a Espanya en el sentit de l'article 6 bis del Conveni de París.

Article 7. *Noms comercials anteriors.*

1. No podran registrar-se com a marques els signes:
 - a) Que siguin idèntics a un nom comercial anterior que designe activitats idèntiques als productes o servicis per als quals se sol·licita la marca.
 - b) Que per ser idèntics o semblants a un nom comercial anterior i per ser idèntics o semblants les activitats que designen els productes o servicis per als quals se sol·licita la marca, hi haja un risc de confusió en el públic; el risc de confusió inclou el risc d'associació amb el nom comercial anterior.
2. A l'efecte d'este article s'entendrà per noms comercials anteriors:
 - a) Els noms comercials registrats a Espanya la sol·licitud de registre dels quals tinga una data de presentació o de prioritat anterior a la de la sol·licitud objecte d'examen.
 - b) Les sol·licituds dels noms comercials a què fa referència la lletra anterior, a condició que siguin finalment registrades.

Article 8. *Marques i noms comercials notoris i de renom registrats.*

1. No podrà registrar-se com a marca un signe que siga idèntic o semblant a una marca o nom comercial anteriors, encara que se sol·licite el seu registre per a productes o servicis que no siguin semblants als protegits pels dits signes anteriors quan, per ser estos notoris o de renom a Espanya, l'ús d'eixa marca pugua indicar una connexió entre els productes o servicis emparats per esta i el titular d'aquells signes o, en general, quan eixe ús, realitzat sense justa causa, pugua implicar un

aprofitament indegut o un menyscabament del caràcter distintiu o de la notorietat o renom dels signes anteriors.

2. A l'efecte d'esta llei, s'entendrà per marca o nom comercial notoris els que, pel seu volum de vendes, duració, intensitat o abast geogràfic del seu ús, valoració o prestigi aconseguit en el mercat o per qualsevol altra causa, siguin generalment coneguts pel sector pertinent del públic a qui es destinen els productes, servicis o activitats que distingixen la dita marca o nom comercial. La protecció atorgada en l'apartat 1, quan concórreguen els requisits previstos en este, s'estén a productes, servicis o activitats de naturalesa molt més diferent com major siga el grau de coneixement de la marca o nom comercial notoris en el sector pertinent del públic o en altres sectors relacionats.

3. Quan la marca o nom comercial siguin coneguts pel públic en general, es considerarà que estos són de renom i l'abast de la protecció s'estendrà a qualsevol gènere de productes, servicis o activitats.

4. A l'efecte de l'apartat 1 per marca o nom comercial anteriors s'entendran els signes considerats, respectivament, en l'article 6.2, lletres a), b) i c), i en l'article 7.2.

Article 9. *Altres drets anteriors.*

1. Sense la deguda autorització, no podran registrar-se com a marques:
 - a) El nom civil o la imatge que identifique una persona distinta del sol·licitant de la marca.
 - b) El nom, cognom, pseudònim o qualsevol altre signe que per a la generalitat del públic identifique una persona distinta del sol·licitant.
 - c) Els signes que reproduïsquen, imiten o transformen creacions protegides per un dret d'autor o per un altre dret de propietat industrial distint dels considerats en els articles 6 i 7.
 - d) El nom comercial, denominació o raó social d'una persona jurídica que abans de la data de presentació o prioritat de la marca sol·licitada identifique en el tràfic econòmic una persona distinta del sol·licitant, si, per ser idèntica o semblant a estos signes i per ser idèntic o semblant el seu àmbit d'aplicació, hi ha un risc de confusió en el públic. A este efecte, el titular d'eixos signes haurà de provar l'ús o el coneixement notori dels dits signes en el conjunt del territori nacional. Si es complixen estes condicions, d'igual protecció gaudiran els estrangers que d'acord amb l'article 3 d'esta Llei puguen invocar l'article 8 del Conveni de París o el principi de reciprocitat, sempre que acrediten l'ús o el coneixement notori a Espanya del seu nom comercial no registrat.
2. No podran registrar-se com a marques el nom, cognoms, pseudònim o qualsevol altre signe que identifique el sol·licitant del registre si incorren en alguna de les prohibicions de registre contingudes en el present títol.

Article 10. *Marques d'agents o representants.*

1. Llevat que justifique la seua actuació, l'agent o representant d'un tercer que siga titular d'una marca en un altre membre del Conveni de París o de l'Organització Mundial del Comerç no podrà registrar esta marca al seu nom sense el consentiment del dit titular.
2. El titular perjudicat tindrà dret a oposar-se al registre de la marca o a formular contra esta les corresponents accions de nul·litat, reivindicatòria o de cessació, d'acord amb el que es preveu en esta llei i en l'article 6 sèpties del Conveni de París. En particular, s'aplicaran a l'acció reivindicatòria les previsions contingudes en els apartats 2 i 3 de l'article 2.

TÍTOL III

Sol·licitud i procediment de registre

CAPÍTOL I

Sol·licitud de registre

Article 11. *Presentació de la sol·licitud.*

1. La sol·licitud de registre de marca es presentarà en l'òrgan competent de la comunitat autònoma on el sol·licitant tinga el seu domicili o un establiment industrial o comercial seriós i efectiu.

2. Els sol·licitants domiciliats a les ciutats de Ceuta i Melilla presentaran la sol·licitud en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

3. Els sol·licitants no domiciliats a Espanya presentaran la sol·licitud davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

4. També podrà presentar-se la sol·licitud en l'òrgan competent de la comunitat autònoma on el representant del sol·licitant tinguera el seu domicili legal o una sucursal seriosa i efectiva.

5. Podran també presentar-se les sol·licituds davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques si el sol·licitant o el seu representant la sol·licitaren a través d'un establiment comercial o industrial seriós i efectiu que no tinguera caràcter territorial.

6. L'òrgan competent per a rebre la sol·licitud farà constar, en el moment que la reba, el número de la sol·licitud i el dia, l'hora i el minut de la presentació, en la forma que reglamentàriament es determine.

7. L'òrgan competent de la comunitat autònoma que reba la sol·licitud remetrà a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en els cinc dies següents al de la recepció, les dades de la sol·licitud en la forma i amb el contingut que reglamentàriament es determinen.

8. La sol·licitud de registre de marca també podrà presentar-se en els llocs previstos en l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, dirigida a l'òrgan que, d'acord amb el que estableixen els apartats anteriors, resulte competent per a rebre la sol·licitud.

9. Tant la sol·licitud com els altres documents que hagen de presentar-se en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques hauran d'estar redactats en castellà. En les comunitats autònomes on hi haja també una altra llengua oficial, els dits documents, a més d'escriure's en castellà, podran redactar-se en la dita llengua.

Article 12. *Requisits de la sol·licitud.*

1. La sol·licitud de registre de marca haurà de contindre, almenys:

- Una instància per la qual se sol·licite el registre de marca.
- La identificació del sol·licitant.
- La reproducció de la marca.
- La llista dels productes o servicis per als quals se sol·licita el registre.

2. La sol·licitud donarà lloc al pagament d'una taxa, la quantia de la qual es determinarà pel nombre de classes de productes o servicis del nomenclàtor internacional establert en virtut de l'Arranjament de Niça de 15 de juny de 1957 que se sol·licite.

3. La sol·licitud de marca haurà de complir els altres requisits que s'establisquen reglamentàriament.

Article 13. *Data de presentació de la sol·licitud.*

1. La data de presentació de la sol·licitud serà la del moment en què l'òrgan competent, d'acord amb el que preveu l'article 11, reba els documents que continguen els elements establerts en l'apartat 1 de l'article 12.

2. La data de presentació de les sol·licituds depositades en una oficina de correus serà la del moment en què l'oficina reba els documents que continguen els elements previstos en l'apartat 1 de l'article 12, sempre que siguin presentades en sobre obert, per correu certificat i amb justificant de recepció, dirigit a l'òrgan competent per a rebre la sol·licitud. L'oficina de correus farà constar el dia, l'hora i el minut de la presentació.

3. Si algun dels òrgans o unitats administratives a què es referixen els apartats anteriors no hagueren fet constar, en el moment de la recepció de la sol·licitud, l'hora de la seua presentació, se li assignarà l'última hora del dia. Si no s'haguera fet constar el minut, s'assignarà l'últim minut de l'hora. Si no s'haguera fet constar ni l'hora ni el minut, s'assignarà l'última hora i l'últim minut del dia.

Article 14. *Dret de prioritat unionista.*

1. Els que hagueren presentat regularment una sol·licitud de registre de marca en algun dels estats membres del Conveni de París o en algun membre de l'Organització Mundial del Comerç o els seus drethavents gaudiran, per a la presentació a Espanya d'una sol·licitud de registre de la mateixa marca, del dret de prioritat establert en l'article 4 del Conveni de París.

2. Tindran el mateix dret de prioritat els que hagueren presentat una primera sol·licitud de protecció de la mateixa marca en un estat o organització internacional no mencionats en l'apartat anterior, que reconega a les sol·licituds de registre de marques presentades a Espanya un dret de prioritat en condicions i amb efectes equivalents als previstos en el Conveni de París.

3. El sol·licitant que desitge reivindicar la prioritat d'una sol·licitud anterior haurà de presentar, en la forma i els terminis que reglamentàriament s'establisquen, una declaració de prioritat i una còpia certificada per l'oficina d'origen de la sol·licitud anterior acompanyada de la seua traducció al castellà, quan eixa sol·licitud estiga redactada en un altre idioma. La reivindicació de prioritat implica el pagament de la taxa corresponent.

Article 15. *Prioritat d'exposició.*

1. El sol·licitant d'una marca que haguera designat amb ella productes o servicis en una exposició oficial o oficialment reconeguda gaudirà del dret de prioritat de la data de la primera presentació dels productes o servicis amb la marca sol·licitada en l'exposició, sempre que la sol·licitud de registre de la marca es presente en el termini de sis mesos a partir d'aquella data.

2. El sol·licitant que desitge reivindicar la prioritat prevista en l'apartat 1 haurà de justificar, en els termes que es determinen reglamentàriament, que els productes o servicis es van presentar en l'exposició amb la marca sol·licitada i en la data invocada. La reivindicació de prioritat implica el pagament de la taxa corresponent.

CAPÍTOL II

Procediment de registre

Article 16. *Examen d'admissibilitat i de forma.*

1. L'òrgan competent per a rebre la sol·licitud, d'acord amb el que preveu l'article 11, examinarà:

a) Si la sol·licitud de marca complix els requisits perquè s'atorgue una data de presentació d'acord amb l'article 13.

b) Si s'ha satisfet la taxa de sol·licitud.

c) Si la sol·licitud de marca reuneix els altres requisits formals establits reglamentàriament.

d) Si el sol·licitant està legitimat per a sol·licitar una marca, d'acord amb l'article 3 d'esta llei.

2. Si de l'examen resultara que la sol·licitud presenta alguna irregularitat o defecte, es decretarà la suspensió de la tramitació de l'expedient i s'atorgarà al sol·licitant el termini que reglamentàriament es determine perquè els esmene o perquè formule, si és el cas, les alegacions pertinents.

3. Si la irregularitat consistira en l'incompliment dels requisits necessaris per a obtenir una data de presentació, s'atorgarà la del dia en què s'esmene esta irregularitat.

4. Si la irregularitat consistira en la falta de pagament de la taxa de sol·licitud i transcorregut el termini per a esmenar-la no s'haguera abonat totalment esta taxa, es continuarà la tramitació respecte d'aquelles classes totalment pagades, seguint l'orde de la sol·licitud.

5. Transcorregut el termini fixat en l'apartat 2 sense que l'interessat haja contestat, l'òrgan competent resoldrà tenint per desistida la sol·licitud. Es procedirà de la mateixa manera quan, a juí de l'òrgan competent, les irregularitats no hagueren sigut degudament esmenades.

Article 17. *Remissió de la sol·licitud.*

1. L'òrgan competent de la comunitat autònoma remetrà a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, amb tot allò que s'ha actuat, les sol·licituds que hagueren superat l'examen de forma o que hagueren esmenat els defectes imputats, amb indicació, si és el cas, de la data de presentació atorgada, si haguera sigut rectificada d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 16.

2. Les sol·licituds que s'hagueren tingut per desistides, seran notificades a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques una vegada que la resolució siga ferma, amb indicació de la data d'adopció. Si la resolució haguera sigut impugnada, també es notificarà esta circumstància.

Article 18. *Publicació de la sol·licitud.*

1. Rebuda la sol·licitud de marca, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques procedirà a publicar-la en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial», llevat que esta fóra contrària a l'orde públic o als bons costums d'acord amb el que preveu l'article 5.1, lletra f). En este cas, es comunicarà a l'interessat l'inconvenient observat, perquè, en el termini que reglamentàriament s'establisca, presente les alegacions oportunes. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques s'hi pronunciarà, i decretarà la continuació de la tramitació o la denegació de la sol·licitud.

2. Si la sol·licitud patira algun defecte no percebut en tràmits anteriors que impossibilitara la seua publicació, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques comunicarà el defecte a l'interessat perquè l'esmene, i es procedirà d'acord amb el que estableix l'article 16.

3. La publicació de sol·licitud de marca, a què es referix l'apartat 1, haurà d'incloure:

a) El nom i l'adreça del sol·licitant.

b) El nom i l'adreça del representant, si n'hi haguera.

c) El número de l'expedient i la data de presentació i, si és el cas, la prioritat reclamada.

d) La reproducció del signe sol·licitat com a marca i, si és el cas, una declaració com la que es preveu en l'apartat 2 de l'article 21.

e) La llista dels productes o servicis, amb indicació de la classe del Nomenclàtor Internacional.

4. Així mateix, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en la forma que reglamentàriament es determine, comunicarà la publicació de la sol·licitud a què es referix l'apartat 1, als efectes simplement informatius, als titulars dels signes anteriors registrats o sol·licitats que hagueren sigut detectats com a conseqüència d'una busca informàtica realitzada per la dita oficina d'acord amb les seues disponibilitats tècniques i materials, i que en virtut del que disposen els articles 6 i 7 pogueren formular oposició al registre de la nova sol·licitud.

Article 19. *Oposicions i observacions de tercers.*

1. Una vegada publicada la sol·licitud de la marca, qualsevol persona que es considere perjudicada podrà oposar-se al seu registre, invocant les prohibicions previstes en el títol II.

2. L'oposició haurà de formular-se davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques per mitjà d'un escrit motivat i degudament documentat, en la forma i termini que reglamentàriament s'establisquen, i només es donarà per presentada si en este termini s'abona la taxa corresponent.

3. Els òrgans de les administracions públiques i les associacions i organitzacions d'àmbit nacional o autonòmic que, segons els seus estatuts, tinguen com a finalitat la protecció del consumidor, podran dirigir a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en el termini previst en l'apartat anterior, observacions escrites, assenyalant les prohibicions de l'article 5, en virtut de les quals correspondria denegar d'ofici el registre de la marca. Els dits òrgans i associacions no adquiriran la qualitat de parts en el procediment, però les seues observacions es notificaran al sol·licitant de la marca i es resoldran d'acord amb el que preveu l'article 22.

Article 20. *Examen de fons.*

1. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques correspondrà, així mateix, a examinar d'ofici si la sol·licitud de marca incorre en alguna de les prohibicions considerades en els articles 5 i 9.1, lletra b). Si a l'efectuar este examen l'Oficina observara algun defecte en la sol·licitud, ho notificarà al sol·licitant d'acord amb el que preveu l'article 21.1.

2. Si en el termini establert no s'haguera formulat cap oposició o observació de tercers i de l'examen efectuat per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques resultara que la sol·licitud de marca no incorre en les prohibicions dels articles 5 i 9.1, lletra b), la marca serà registrada. En este cas, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en la forma que reglamentàriament s'establisca, publicarà un anunci del registre de la marca en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» i expedirà el títol de registre de la marca.

Article 21. *Suspensió de la sol·licitud.*

1. Quan s'hagueren presentat oposicions o observacions de tercer o de l'examen realitzat per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques resultara que la sol·licitud incorre, per a la totalitat o part dels productes o servicis sol·licitats, en alguna de les prohibicions o defectes a què es referix l'article 20.1, es decretarà la suspensió de l'expedient i es comunicarà al sol·licitant les oposicions o observacions formulades i els inconvenients assenyalats d'ofici perquè, en el termini que reglamentàriament es determine, presente les seues alegacions.

2. En la contestació al suspens, el sol·licitant podrà retirar, limitar, modificar o dividir la sol·licitud d'acord

amb el que preveuen els articles 23 i 24. Si el motiu del suspens es fundara en el fet que la marca sol·licitada conté elements sotmesos en les prohibicions de les lletres b), c) o d) de l'article 5.1, el sol·licitant podrà presentar una declaració excloent estos elements de la protecció sol·licitada.

Article 22. *Resolució de la sol·licitud.*

1. Transcorregut el termini fixat per a la contestació al suspens, haja contestat o no el sol·licitant, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques acordarà la concessió o denegació del registre de la marca i s'especificarà, succintament, en este últim cas, els motius i drets anteriors causants d'esta.

2. Si la causa de denegació del registre de la marca només existira per a una part dels productes o servicis, la denegació del registre es limitarà als productes o servicis de què es tracte.

3. La resolució de denegació del registre de la marca es publicarà en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» en la forma que es determine reglamentàriament.

4. Concedit el registre de la marca, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en la forma que s'establisca reglamentàriament, procedirà a publicar-la en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» i a expedir el títol de registre de la marca.

CAPÍTOL III

Disposicions generals sobre el procediment

Article 23. *Retirada, limitació i modificació de la sol·licitud.*

1. El sol·licitant podrà en tot moment retirar la sol·licitud de marca o limitar la llista dels productes o servicis que aquella continga.

2. La sol·licitud de marca només podrà ser modificada, a instància del sol·licitant, per a rectificar-ne el nom i l'adreça, les faltes d'expressió o de transcripció o els errors manifestos, sempre que esta rectificació no afecte substancialment la marca ni amplie o canvie la llista de productes o servicis. També podrà eliminar-se del distintiu aquells elements que no alteren de manera significativa el caràcter distintiu de la marca en la forma en què va ser sol·licitada.

3. La limitació i modificació de la sol·licitud donarà lloc al pagament de la taxa corresponent.

Article 24. *Divisió de la sol·licitud o del registre de la marca.*

1. El sol·licitant o titular d'una marca que comprega diversos productes o servicis podrà dividir-ne la sol·licitud o registre en dos o més sol·licituds o registres divisionals, distribuint els productes o servicis enumerats en la sol·licitud o registre inicial.

2. La divisió de la sol·licitud o registre de la marca només podrà efectuar-se durant els procediments de registre o recurs i només serà acceptada si, amb la dita divisió, el suspens, l'oposició o el recurs quedaren circumscrits a una de les sol·licituds o registres divisionals. També podrà efectuar-se la divisió de la sol·licitud o del registre quan se sol·licite una transmissió parcial d'estos.

3. Les sol·licituds o registres divisionals conservaran la data de presentació de la sol·licitud o del registre inicial i el benefici del dret de prioritat, si n'hi haguera.

4. La divisió estarà subjecta al que s'establisca reglamentàriament i donarà lloc al pagament de la taxa corresponent.

Article 25. *Restabliment de drets.*

1. El sol·licitant o el titular d'una marca o qualsevol altra part en un procediment davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques que, inclús havent demostrat tota la diligència requerida per les circumstàncies, no haguera pogut respectar un termini respecte a la dita oficina, serà, amb la sol·licitud prèvia, restablert en els seus drets si la impossibilitat haguera tingut com a conseqüència directa, en virtut de les disposicions d'esta llei o del seu reglament, la pèrdua d'un dret. En el cas que el termini corresponguera a la interposició d'un recurs, tindrà com a conseqüència la seua admissió a tràmit, excepte allò que s'ha previst en l'apartat 5.

2. La sol·licitud haurà de presentar-se per escrit a partir del cessament de l'impediment, en la forma i termini que reglamentàriament s'establisquen. El tràmit incomplit haurà de realitzar-se en eixe termini. La sol·licitud només serà admissible en el termini d'un any a partir de l'expiració del termini no observat. Si s'haguera deixat de presentar la sol·licitud de renovació, es deduirà del període d'un any el termini suplementari de sis mesos a què es referix el segon incís de l'apartat 3 de l'article 32.

3. La sol·licitud haurà de motivar-se, indicant-se els fets i les justificacions que s'alleguen en el seu suport. Només es donarà per presentada quan s'haja pagat la taxa de restabliment de drets.

4. Serà competent per a resoldre la sol·licitud l'òrgan que ho siga per a pronunciar-se sobre l'acte que no s'haguera complert.

5. Les disposicions del present article no seran aplicables als terminis previstos en l'apartat 2 del present article, en els apartats 1 i 2 de l'article 14, en l'apartat 1 de l'article 15 i en l'apartat 2 de l'article 19. Tampoc seran aplicables estes disposicions respecte del termini d'interposició d'un recurs contra un acte declaratiu de drets.

6. Quan es restablisca en els seus drets el sol·licitant o el titular d'una marca, este no podrà allegar els seus drets contra un tercer que, de bona fe, haguera comercialitzat productes o haguera prestat servicis amb un signe idèntic o semblant a la marca durant el període comprés entre la pèrdua del dret sobre la sol·licitud o sobre la marca i la publicació de la menció del restabliment d'eixe dret.

7. No correspondrà el restabliment del dret sobre la sol·licitud o sobre la marca quan en el període comprés entre la pèrdua d'aquell i la presentació de la sol·licitud de restabliment un tercer haja sol·licitat o registrat de bona fe un signe idèntic o semblant.

8. Contra la resolució que restablisca en els seus drets el sol·licitant, podrà interposar recurs el tercer que pugua prevaldre's de les disposicions dels apartats 6 i 7.

Article 26. *Suspensió de procediments de tramitació.*

L'Oficina Espanyola de Patents i Marques podrà suspendre el procediment de tramitació:

a) Quan l'oposició es funde en una sol·licitud anterior de registre, fins al moment en què recaiga una resolució sobre la dita sol·licitud que pose fi a la via administrativa.

b) A instància del sol·licitant que haguera entaulat una acció de nul·litat, caducitat o reivindicació del signe anterior oponent, fins que recaiga sentència ferma, i sense perjudici que siga decretada judicialment.

c) Quan siga presentada una sol·licitud de divisió, pel temps precís per a la resolució d'esta.

d) A sol·licitud conjunta de totes les persones interessades, sense que la suspensió pugua en este cas excedir els sis mesos.

Article 27. Revisió d'actes en via administrativa.

1. Els actes i les resolucions dictats pels òrgans de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques seran recorribles de conformitat amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. La interposició d'un recurs donarà lloc al pagament de la taxa de recurs. No es procedirà a la devolució de la taxa excepte quan el recurs fóra totalment estimat a l'acollir-se raons jurídiques que, indegudament apreciades en la resolució, foren imputables a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques. La devolució de la taxa haurà de ser sol·licitada quan s'interpose el recurs i serà acordada en la resolució d'este.

3. Davant de la concessió d'una marca, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques no podrà exercir d'ofici o a instància de part la potestat revisora prevista en l'article 102 de la Llei 30/1992 abans citada, si la nul·litat de la marca es funda en alguna de les causes previstes en els articles 51 i 52 de la present llei. Estes causes de nul·litat només es podran fer valdre davant dels tribunals.

4. Els actes i les resolucions dictats, en virtut de les seues facultats, pels òrgans competents de les comunitats autònomes, seran recorribles d'acord amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, així com en les normes orgàniques que regisquen per als òrgans respectius.

Article 28. Arbitratge.

1. Les persones interessades podran sotmetre a arbitratge les qüestions litigioses sorgides en ocasió del procediment per al registre d'una marca, de conformitat amb el que estableix el present article.

2. L'arbitratge només podrà versar sobre les prohibicions relatives previstes en els articles 6.1.b), 7.1.b), 8 i 9 de la present llei. En cap cas podrà sotmetre's a arbitratge qüestions referides a la concurrència o no de defectes formals o prohibicions absolutes de registre.

3. El conveni arbitral només serà vàlid si està subscrit pel sol·licitant de la marca i a més a més:

a) Pels titulars dels drets anteriors que hagueren causat la denegació de la marca i, si és el cas, pels seus llicenciataris exclusius inscrits.

b) Pels titulars dels drets anteriors que hagueren formulat oposició al registre de la marca i, si és el cas, pels seus llicenciataris exclusius inscrits.

c) Pels que hagueren interposat recurs o hagueren comparegut en el transcurs d'este.

4. El conveni arbitral haurà de ser notificat a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques per totes les persones interessades una vegada finalitzat el procediment administratiu de registre de la marca i abans que guanye fermesa l'acte administratiu que li haguera posat terme. Resolt el recurs administratiu de caràcter ordinari contra l'acte que concedisca o denegue el registre, quedarà expedita la via contenciosa administrativa sense que pugua fer-se valdre la firma del conveni arbitral.

5. Subscrit el conveni arbitral, i mentre subsistisca, no serà possible interposar-hi cap recurs administratiu de caràcter ordinari, i per tant se'n declararà la inadmissibilitat. Igualment, si s'haguera interposat amb anterioritat a la subscripció del conveni, es donarà per desistit.

6. El laude arbitral ferm produirà efectes de cosa jutjada, d'acord amb el que estableix l'article 37 de la Llei 36/1988, de 5 de desembre, d'Arbitratge, d'aplicació en tot allò que no estiga previst pel present article, i l'Oficina Espanyola de Patents i Marques procedirà a

realitzar les actuacions necessàries per a la seua execució.

7. El laude arbitral ferm haurà de ser comunicat fefaentment a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques en el termini de 6 mesos comptadors a partir de la data de recepció de la notificació prevista en l'apartat 4. Transcorregut este termini no correspondrà executar el laude arbitral.

Article 29. Notificacions.

1. Les notificacions que haja d'efectuar l'Oficina Espanyola de Patents i Marques s'ajustaran a les disposicions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, sense perjudi del que estableixen els apartats següents.

2. Quan un destinatari així ho sol·licite i posseïska una bústia en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, les notificacions es podran efectuar per mitjà del depòsit en esta bústia de l'acte o resolució que haja de notificar-se. En la notificació s'indicarà la data de depòsit, i produirà els seus efectes des del quint dia següent al de depòsit.

3. Quan l'interessat ho sol·licite, les notificacions es realitzaran per mitjà de publicació en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial», per mitjà de telefax, per mitjà de correu electrònic, o per qualsevol altre mitjà tècnic de què dispose l'Oficina Espanyola de Patents i Marques. Les notificacions que es practiquen a l'interessat a través d'un representant professional ho seran en tot cas per mitjà de la publicació en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» de la decisió recaiguda, amb indicació de si és o no definitiva en la via administrativa, dels recursos que corresponguen, de l'òrgan davant del qual hagueren de presentar-se i del termini per a interposar-los sense perjudi que, a més prèviament, i amb efectes merament informatius, s'haguera comunicat el text íntegre de l'acte al dit representant per mitjà del seu depòsit en la bústia de què dispose en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, correu electrònic o un altre mitjà idoni de què dispose l'oficina, en la forma que reglamentàriament es determine.

4. Els qui siguen part en un procediment davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques en què actuen per si mateixos i no tinguen domicili ni seu a Espanya hauran de designar, a l'efecte de notificacions, un domicili a Espanya.

5. Quan les persones interessades en un procediment siguen desconegudes, s'ignore el lloc de la notificació a Espanya o la notificació no haguera pogut practicar-se després de dos intents, la notificació s'efectuarà per mitjà de publicació en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial».

6. Les notificacions que hagen de practicar els òrgans competents de les comunitats autònomes ho seran d'acord amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú i la normativa pròpia que els siga aplicable.

Article 30. Consulta pública d'expedients.

1. Els expedients relatius a sol·licituds de registre encara no publicades només podran ser consultats amb el consentiment del sol·licitant. No obstant, qualsevol que prove que el sol·licitant del registre ha pretès fer valdre davant d'ell els drets derivats de la seua sol·licitud, podrà consultar l'expedient abans de la publicació d'aquella i sense el consentiment del sol·licitant.

2. Una vegada publicada la sol·licitud, els expedients podran ser consultats, amb la petició prèvia i amb sub-

jecció a les limitacions que reglamentàriament s'establisquen.

3. La situació jurídica dels expedients es farà pública per mitjans telemàtics en la forma i amb les limitacions tècniques que puguen concórrer i les que reglamentàriament s'establisquen.

TÍTOL IV

Duració, renovació i modificació de la marca registrada

Article 31. *Duració.*

El registre d'una marca s'atorga per deu anys comptats des de la data de presentació de la sol·licitud i podrà renovar-se per períodes successius de deu anys.

Article 32. *Renovació.*

1. El registre de la marca es renovarà amb la sol·licitud prèvia del titular d'esta o dels seus drethavents, presentada davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques o els òrgans a què es referix l'article 11, que hauran d'acreditar esta qualitat en la forma que es dispose reglamentàriament. Si la sol·licitud no fóra presentada davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, l'òrgan que la reba la remetrà, junt amb la documentació que s'acompanye, en el termini de cinc dies a l'oficina, comptant el termini per a la seua resolució a partir de la recepció de l'expedient.

2. La sol·licitud es presentarà acompanyada del justificant de pagament de la taxa de renovació, la quantia de la qual es determinarà pel nombre de classes que comprega la sol·licitud de renovació.

3. La sol·licitud es presentarà i la taxa s'abonarà en els sis mesos anteriors a l'expiració del registre. Si no n'hi ha, podrà fer-se encara de forma vàlida en un termini de sis mesos a partir de l'expiració del registre, amb l'obligació de satisfer, de forma simultània, un recàrrec del 25 per cent de la quota si l'ingrés té lloc durant els tres primers mesos, i d'un 50 per cent si s'efectua dins dels tres següents.

4. Si la taxa de renovació o, si és el cas, els recàrrecs no foren abonats en la seua totalitat, es concedirà la renovació respecte d'aquelles classes totalment pagades, seguint l'orde de la sol·licitud.

5. Si la sol·licitud de renovació comprén tan sols una part dels productes o servicis per als quals la marca ha sigut registrada, el registre de la marca serà renovat, únicament, en relació amb els productes o servicis de què es tracte.

6. La renovació, que serà inscrita en el Registre de Marques i publicada en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial», produirà efectes des de l'endemà de la data d'expiració del corresponent període de deu anys.

7. Si la renovació no fóra acordada es reembossarà, a petició de l'interessat, el 75 per cent de la taxa de renovació pagada.

Article 33. *Modificació.*

1. La marca no es modificarà en el Registre durant el període de vigència, ni tampoc quan es renova. No obstant, si la marca inclou el nom i l'adreça del titular, tota modificació o supressió d'estos que no afecte substancialment la identitat de la marca tal com va ser registrada originàriament, podrà registrar-se a instància del titular.

2. La sol·licitud de modificació, presentada davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques o l'òrgan competent de conformitat amb el que estableix l'article 11,

donarà lloc al pagament de la taxa corresponent i, si fóra registrada, es publicarà en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» una reproducció de la marca tal com quede modificada. Qualsevol tercer que es considere perjudicat podrà recórrer esta modificació. Si la sol·licitud no es presentara davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, es procedirà de conformitat i amb els efectes expressats en l'apartat 1 de l'article anterior.

TÍTOL V

Contingut del dret de marca

CAPÍTOL I

Efectes del registre de la marca i de la seua sol·licitud

Article 34. *Drets conferits per la marca.*

1. El registre de la marca conferix al seu titular el dret exclusiu a utilitzar-la en el tràfic econòmic.

2. El titular de la marca registrada podrà prohibir que els tercers, sense el seu consentiment, utilitzen en el tràfic econòmic:

a) Qualsevol signe idèntic a la marca per a productes o servicis idèntics a aquells per als quals la marca estiga registrada.

b) Qualsevol signe que per ser idèntic o semblant a la marca i per ser idèntics o semblants els productes o servicis implique un risc de confusió del públic; el risc de confusió inclou el risc d'associació entre el signe i la marca.

c) Qualsevol signe idèntic o semblant per a productes o servicis que no siguen semblants a aquells per als quals estiga registrada la marca, quan esta siga notòria o de renom a Espanya i amb la utilització del signe realitzada sense justa causa es puga indicar una connexió entre estos béns o servicis i el titular de la marca o, en general, quan eixe ús puga implicar un aprofitament indegut o un menyscabament del caràcter distintiu o de la notorietat o renom de la dita marca registrada.

3. Quan es complisquen les condicions enumerades en l'apartat anterior podrà prohibir-se, en especial:

a) Posar el signe en els productes o en la seua presentació.

b) Oferir els productes, comercialitzar-los o emmagatzemar-los amb eixos fins o oferir o prestar servicis amb el signe.

c) Importar o exportar els productes amb el signe.

d) Utilitzar el signe en els documents mercantils i la publicitat.

e) Usar el signe en xàrcies de comunicació telemàtiques i com a nom de domini.

f) Posar el signe en embolcalls, embalatges, etiquetes o altres mitjans d'identificació o ornamentació del producte o servici, elaborar-los o prestar-los, o fabricar, confeccionar, oferir, comercialitzar, importar, exportar o emmagatzemar qualsevol d'eixos mitjans incorporant el signe, si hi ha la possibilitat que estos mitjans puguen ser utilitzats per a realitzar algun acte que, d'acord amb les lletres anteriors, estaria prohibit.

4. El titular d'una marca registrada podrà impedir que els comerciants o els distribuïdors suprimisquen la dita marca sense el seu consentiment exprés, si bé no podrà impedir que afigen per separat marques o signes distintius propis, sempre que això no menyscabe la distintivitat de la marca principal.

5. Les disposicions d'este article s'aplicaran a la marca no registrada notòriament coneguda a Espanya en el sentit de l'article 6 bis del Conveni de París, excepte allò que s'ha previst en la lletra c) de l'apartat 2.

Article 35. Reproducció de la marca en diccionaris.

Si la reproducció d'una marca en un diccionari, enciclopèdia o obra de consulta semblant fera la impressió que constituïx el terme genèric dels béns o servicis per als quals està registrada la marca, l'editor, a petició del titular de la marca, vetlarà perquè la reproducció d'esta vaja acompanyada, a tot tardar en la següent edició de l'obra, de la indicació que es tracta d'una marca registrada.

Article 36. Esgotament del dret de marca.

1. El dret conferit pel registre de marca no permetrà al seu titular prohibir a tercers el seu ús per a productes comercialitzats en l'espai econòmic europeu amb esta marca pel titular o amb el seu consentiment.

2. L'apartat 1 no s'aplicarà quan hi haja motius legítims que justifiquen que el titular s'opose a la comercialització ulterior dels productes, d'una manera especial quan l'estat d'estos s'haja modificat o alterat després de la seua comercialització.

Article 37. Limitacions del dret de marca.

El dret conferit per la marca no permetrà al seu titular prohibir a tercers l'ús en el tràfic econòmic, sempre que eixe ús es faça conforme a les pràctiques lleials en matèria industrial o comercial:

- Del seu nom i de la seua direcció.
- D'indicacions relatives a l'espècie, qualitat, quantitat, destí, valor, procedència geogràfica, època d'obtenció del producte o de prestació del servici o altres característiques d'estos.
- De la marca, quan siga necessària per a indicar el destí d'un producte o d'un servici, en particular com a accessoris o recanvis.

Article 38. Protecció provisional.

1. El dret conferit pel registre de la marca només es podrà fer valdre davant de tercers a partir de la publicació de la seua concessió. No obstant, la sol·licitud de registre de marca conferix al seu titular, des de la data de la seua publicació, una protecció provisional consistent en el dret a exigir una indemnització raonable i adequada a les circumstàncies, si un tercer haguera dut a terme, entre aquella data i la data de publicació de la concessió, un ús de la marca que després d'eixe període quedaria prohibit.

2. Eixa mateixa protecció provisional serà aplicable inclús abans de la publicació de la sol·licitud davant de la persona a qui se n'haguera notificat la presentació i el contingut.

3. S'entén que la sol·licitud de registre de marca no ha tingut mai els efectes previstos en l'apartat 1 quan haguera sigut o s'haguera donat per desistida, o quan haguera sigut denegada en virtut d'una resolució ferma.

4. La protecció provisional prevista en este article només podrà reclamar-se després de la publicació de la concessió del registre de la marca.

CAPÍTOL II

Obligació d'ús de la marca

Article 39. Ús de la marca.

1. Si en el termini de cinc anys comptats des de la data de publicació de la seua concessió, la marca

no haguera sigut objecte d'un ús efectiu i real a Espanya per als productes o servicis per als quals estiga registrada, o si este ús haguera sigut suspès durant un termini ininterromput de cinc anys, la marca quedarà sotmesa a les sancions previstes en la present llei, llevat que existisquen causes justificatives de la falta d'ús.

2. A l'efecte de l'apartat 1 també tindrà la consideració d'ús:

a) L'ús de la marca en una forma que diferisca en elements que no alteren de manera significativa el caràcter distintiu de la marca en la forma amb la qual es troba registrada.

b) La utilització de la marca a Espanya, aplicant-la als productes o servicis o a la seua presentació, amb fins exclusivament d'exportació.

3. La marca es reputarà usada pel seu titular quan siga utilitzada per un tercer amb el seu consentiment.

4. Es reconeixeran com a causes justificatives de la falta d'ús de la marca les circumstàncies obstatives que siguen independents de la voluntat del seu titular, com les restriccions a la importació o altres requisits oficials imposats als productes o servicis per als quals estiga registrada.

CAPÍTOL III

Accions per violació del dret de marca

Article 40. Possibilitat d'exercitar accions civils i penals.

El titular d'una marca registrada podrà exercitar davant dels òrgans jurisdiccionalment les accions civils o penals que corresponguen contra els que lesionen el seu dret i exigir les mesures necessàries per a la seua salvaguarda, tot això sense perjudi de la submissió a arbitratge, si fóra possible.

Article 41. Accions civils que pot exercitar el titular de la marca.

1. En especial, el titular el dret de marca del qual siga lesionat podrà reclamar en la via civil:

- La cessació dels actes que violen el seu dret.
- La indemnització dels danys i perjudis patits.
- L'adopció de les mesures necessàries per a evitar que prosseguisca la violació i, en particular, que es retiren del tràfic econòmic els productes, embalatges, embolcalls, material publicitari, etiquetes o altres documents en què s'haja materialitzat la violació del dret de marca.

d) La destrucció o cessió amb fins humanitaris, si fóra possible, a elecció de l'actor, i a costa sempre del condemnat, dels productes il·lícitament identificats amb la marca que estiguen en possessió de l'infractor, llevat que la naturalesa del producte permetta l'eliminació del signe distintiu sense afectar el producte o la destrucció del producte produísca un perjudi desproporcionat a l'infractor o al propietari, segons les circumstàncies específiques de cada cas apreciades pel tribunal.

e) La publicació de la sentència a costa del condemnat per mitjà d'anuncis i notificacions a les persones interessades.

2. Quan el titular d'una marca, que porte almenys cinc anys registrats en el moment de presentar la demanda, exercite davant d'un tercer, per mitjà d'alguna de les accions previstes en l'apartat 1, els drets conferits per l'article 34, haurà de provar, si així ho sol·licita el demandat per via d'excepció, que, en el curs dels cinc anys anteriors a la data de presentació de la demanda, la marca ha sigut objecte d'un ús efectiu i real per als productes o servicis per als quals estiga registrada i en

què es basa la demanda, o que hi ha causes justificatives de la falta d'ús. A este efecte, la marca es considerarà registrada només per als productes o servicis per als quals haja sigut realment utilitzada. El demandat podrà així mateix exercitar, per via de reconvençió, l'acció de declaració de caducitat per falta d'ús de la marca de l'actor.

Article 42. Pressupostos de la indemnització de danys i perjuís.

1. Les persones que, sense consentiment del titular de la marca, realitzen algun dels actes previstos en les lletres a) i f) de l'article 34.3, així com les responsables de la primera comercialització dels productes o servicis il·lícitament marcats, estaran obligades en tot cas a respondre dels danys i perjuís causats.

2. Totes aquelles persones que realitzen qualsevol altre acte de violació de la marca registrada només estaran obligades a indemnitzar els danys i perjuís causats si hagueren sigut advertides suficientment pel titular de la marca o, si és el cas, la persona legitimada per a exercitar l'acció sobre l'existència d'esta, convenientment identificada, i de la seua violació, amb el requeriment que cessen en ella, o quan en la seua actuació hi haguera hagut culpa o negligència o la marca en qüestió fóra notòria o de renom.

Article 43. Càlcul de la indemnització de danys i perjuís.

1. La indemnització de danys i perjuís comprendrà no sols les pèrdues patides, sinó també els guanys deixats d'obtindre pel titular del registre de la marca a causa de la violació del seu dret. El titular del registre de marca també podrà exigir la indemnització del perjuí causat al prestigi de la marca per l'infractor, especialment, per una realització defectuosa dels productes il·lícitament marcats o per una presentació inadequada d'aquella en el mercat.

2. Els guanys que haja deixat d'obtindre es fixaran, a elecció del perjudicat, d'acord amb un dels criteris següents:

a) Els beneficis que el titular hauria obtingut per mitjà de l'ús de la marca si no haguera tingut lloc la violació.

b) Els beneficis que haja obtingut l'infractor com a conseqüència de la violació.

c) El preu que l'infractor hauria hagut de pagar al titular per la concessió d'una llicència que li haguera permés dur a terme la seua utilització conforme a dret.

3. Per a la fixació de la indemnització es tindrà en compte, entre altres circumstàncies, la notorietat, el renom i el prestigi de la marca i el nombre i la classe de llicències concedides en el moment en què va començar la violació. En el cas de dany en el prestigi de la marca caldrà ajustar-se, a més, a les circumstàncies de la infracció, la gravetat de la lesió i el grau de difusió en el mercat.

4. A fi de fixar la quantia dels danys i perjuís patits, el titular de la marca podrà exigir l'exhibició dels documents del responsable que puguen servir per a aquella finalitat.

5. El titular de la marca la violació del qual haguera sigut declarada judicialment tindrà, en tot cas i sense necessitat de cap prova, dret a percebre en concepte d'indemnització de danys i perjuís l'1 per cent de la xifra de negocis realitzada per l'infractor amb els productes o servicis il·lícitament marcats. El titular de la marca podrà

exigir, a més, una indemnització major si prova que la violació de la seua marca li va ocasionar danys o perjuís superiors, d'acord amb el que disposen els apartats anteriors.

Article 44. Indemnitzacions coercitives.

Quan es condemne a la cessació dels actes de violació d'una marca, el tribunal fixarà una indemnització de quantia determinada no inferior a 600 euros per dia transcorregut fins que es produísca la cessació efectiva de la violació. L'import d'esta indemnització i el dia a partir del qual sorgirà l'obligació d'indemnitzar es fixarà en execució de sentència.

Article 45. Prescripció d'accions.

1. Les accions civils derivades de la violació del dret de marca prescriuen als cinc anys, comptats des del dia en què van poder exercitar-se.

2. La indemnització de danys i perjuís només podrà exigir-se en relació amb els actes de violació realitzats durant els cinc anys anteriors a la data en què s'exercite la acció corresponent.

CAPÍTOL IV

La marca com a objecte de dret de propietat

Article 46. Principis generals.

1. La marca o la seua sol·licitud podrà pertànyer «pro indiviso» a diverses persones. La comunitat resultant es regirà per allò que s'ha acordat entre les parts, i, si no hi ha acord, pel que disposa este apartat, i en últim terme per les normes del dret comú sobre la comunitat de béns. La concessió de llicències i l'ús independent de la marca per cada partícip hauran de ser acordats conforme amb el que disposa l'article 398 del Codi Civil. Cada partícip podrà per si sol exercitar les accions civils i criminals en defensa de la marca, però haurà de notificar-ho als altres comuners, a fi que estos puguen sumar-s'hi i perquè contribuïsqen al pagament dels gastos que hi ha hagut. En cas de cessió de la marca o d'una participació, els partícips podran exercitar el dret de tanteig en el termini d'un mes comptador a partir del moment en què foren notificats del propòsit i condicions en què es duria a terme la cessió. A falta d'avís previ o si la cessió s'haguera realitzat de forma distinta d'allò que s'ha previngut en aquell, els partícips podran exercitar el dret de retracte, en igual termini, des de la publicació de la inscripció de la cessió en el Registre de Marques. L'oposició absoluta i injustificada d'un partícip a l'ús de la marca, de manera que pugua donar lloc a la seua declaració de caducitat es considerarà, a tots els efectes, com a renúncia al seu dret.

2. Amb independència de la transmissió de la totalitat o de part de l'empresa, la marca i la seua sol·licitud podran transmetre's, donar-se en garantia o ser objecte d'altres drets reals, llicències, opcions de compra, embargaments o altres mesures que resulten del procediment d'execució, per a tots o part dels productes o servicis per als quals estiguen registrades o sol·licitades, i inscriure's en el Registre de Marques, sense perjuí dels altres negocis jurídics de què fóra susceptible el dret de marca. En el cas que es constituísca una hipoteca mobiliària, esta es regirà per les seues disposicions específiques i s'inscriurà en la Secció Quarta del Registre de Béns Mobles, amb notificació de la dita inscripció a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques per a la seua anotació en el Registre de Marques. A este efecte, ambdós registres estaran coordinats de manera que es comu-

nicaran telemàticament entre ells els gravàmens sobre marques inscrits o anotats en estos.

3. Els actes jurídics previstos en l'apartat anterior només podran oposar-se davant de tercers de bona fe una vegada inscrits en el Registre de Marques.

4. Inscrit en el Registre de Marques algun dels drets o gravàmens considerats en l'apartat 2, no podrà inscriure's cap altre d'igual o anterior data que resulte oposat o incompatible amb aquell. Si només s'haguera anotat la sol·licitud d'inscripció, tampoc podrà inscriure's fins a la resolució d'este cap altre dret o gravamen de la classe abans expressada.

5. La sol·licitud d'inscripció que accedisca primerament a l'òrgan competent serà preferent sobre les que accedisquen amb posterioritat, i es practicaran les operacions registrals corresponents segons l'orde de presentació.

6. El Registre de Marques és públic. La publicitat es farà efectiva, amb el pagament previ de les taxes o dels preus públics corresponents, per mitjà de l'accés individualitzat a les bases de dades, subministrament de llistats informàtics, consulta autoritzada dels expedients, obtenció de còpies d'estos i certificats i, de forma gratuïta, en la forma prevista en la disposició addicional onzena de la present llei.

Article 47. *Transmissió de la marca.*

1. La transmissió de l'empresa en la seua totalitat implicarà la de les seues marques, llevat que hi haja pacte en contra o això es desprenga clarament de les circumstàncies del cas.

2. Si dels documents que estableixen la transmissió es deduïra de forma manifesta que a causa d'eixa transmissió la marca podria induir el públic a error, en particular sobre la naturalesa, la qualitat o la procedència geogràfica dels productes o dels servicis per als quals estiga sol·licitada o registrada, es denegarà la inscripció de la transmissió, llevat que l'adquirent accepte limitar la sol·licitud o el registre de la marca a productes o servicis per als quals no resulte enganyosa.

Article 48. *Llicència.*

1. Tant la sol·licitud com la marca podran ser objecte de llicències sobre la totalitat o una part dels productes i servicis per als quals estiga registrada i per a tot o part del territori espanyol. Les llicències podran ser exclusives o no exclusives.

2. Els drets conferits pel registre de la marca o per la seua sol·licitud podran ser exercitats davant de qualsevol llicenciatari que viole alguna de les disposicions del contracte de llicència relatives a la seua duració, a la forma protegida pel registre, a la naturalesa dels productes o servicis, al territori en el qual puga posar-se la marca o a la qualitat dels productes fabricats o dels servicis prestats pel llicenciatari.

3. El titular d'una llicència no podrà cedir-la a tercers, ni concedir subllicències, llevat que s'haguera convingut el contrari.

4. Excepte pacte en contra, el titular d'una llicència tindrà dret a utilitzar la marca durant tota la duració del registre, incloses les renovacions, en tot el territori nacional i en relació amb tots els productes o servicis per als quals la marca estiga registrada.

5. S'entendrà, excepte pacte en contra, que la llicència no és exclusiva i que el llicenciant podrà concedir altres llicències i utilitzar per si mateixa la marca.

6. Quan la llicència siga exclusiva, el llicenciant només podrà utilitzar la marca si en el contracte s'haguera reservat expressament eixe dret.

Article 49. *Sol·licitud d'inscripció de les modificacions de drets.*

1. La inscripció del canvi en la titularitat del registre de marca haurà de sol·licitar-se per mitjà d'instància en la forma que s'establisca reglamentàriament. La sol·licitud d'inscripció haurà d'acompanyar-se amb el justificant de pagament de la taxa corresponent, que s'abonarà segons els registres afectats.

2. Si la transmissió de la titularitat resulta d'un contracte, la instància haurà d'expressar-ho. A elecció del sol·licitant s'haurà d'acompanyar a la instància algun dels documents següents:

a) Còpia autèntica o bé còpia simple del contracte amb legitimació de firmes efectuada per un notari o per una altra autoritat pública competent.

b) Extracte del contracte en què conste per testimoni notarial o d'una altra autoritat pública competent que l'extracte és conforme al contracte original.

c) Certificat o document de transferència firmat tant pel titular com pel nou propietari, ajustat al model que s'establisca reglamentàriament.

3. Si el canvi en la titularitat es produïx per una fusió, per imperatiu de la llei, per resolució administrativa o per decisió judicial, haurà d'acompanyar a la instància el testimoni emanat de l'autoritat pública que emeta el document, o bé una còpia del document que provee el canvi, autenticada o legitimada per un notari o per una altra autoritat pública competent. De la mateixa manera, se sol·licitarà la inscripció d'embargaments i la resta de mesures judicials.

4. Els apartats anteriors seran aplicables, en tot allò que no siga incompatible amb la seua pròpia naturalesa, a la inscripció dels altres actes o negocis jurídics considerats en l'apartat 2 de l'article 46, excepte la hipoteca mobiliària, que es regirà per les seues disposicions específiques i la constitució d'altres drets reals o d'una opció de compra, per a la inscripció de la qual haurà d'acompanyar-se amb algun dels documents públics previstos en les lletres a) o b) de l'apartat 2.

Article 50. *Procediment d'inscripció de les modificacions de drets.*

1. La inscripció dels actes i negocis jurídics previstos en l'apartat 2 de l'article 46 podrà ser sol·licitada tant pel cedent com pel cessionari i la sol·licitud d'inscripció es presentarà, d'acord amb qui siga el sol·licitant, en l'òrgan que resulte competent, de conformitat amb el que preveu l'article 11.

2. Rebuda la sol·licitud d'inscripció, l'òrgan competent la numerarà i la datarà en el moment de la seua recepció i, durant els cinc dies següents, en remetrà, si és el cas, les dades a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en la forma que reglamentàriament es determine.

3. L'òrgan competent per a la recepció examinarà si la documentació presentada consta de:

a) Una instància de sol·licitud conforme al model oficial, que continga el número del registre de marca afectat, les dades d'identificació del nou titular i la indicació dels productes o servicis a què afecte la cessió o llicència, si no foren totals.

b) El document acreditatiu de la cessió o llicència, de conformitat amb el que disposen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 49.

c) El justificant d'abonament de la taxa corresponent.

4. Si la sol·licitud d'inscripció no complira les condicions previstes en l'apartat anterior, l'òrgan competent

comunicarà les irregularitats observades al sol·licitant, perquè, en el termini que reglamentàriament s'establisca, les esmene. Si no s'esmenaren, la sol·licitud d'inscripció es donarà per desistida, i es procedirà, si és el cas, segons estableix l'apartat 2 de l'article 17. Si la sol·licitud no presentara cap d'estes irregularitats o hagueren sigut esmenades, l'òrgan competent de la comunitat autònoma, si d'este es tractara, correspondrà d'acord amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 17.

5. Rebuda la sol·licitud d'inscripció, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques examinarà la documentació presentada i qualificarà la legalitat, la validesa i l'eficàcia dels actes que hagen d'inscriure's. Si s'observara algun defecte, es declararà en suspens la tramitació de la inscripció, i es notificarà a l'interessat perquè, en el termini que reglamentàriament s'establisca, esmene els defectes que s'hagen assenyalat. Transcorregut eixe termini es resoldrà la sol·licitud d'inscripció.

6. Quan l'Oficina Espanyola de Patents i Marques pugui dubtar raonablement de la veracitat de qualsevol indicació continguda en la sol·licitud d'inscripció o en els documents que l'acompanyen, podrà exigir al sol·licitant l'aportació de proves que acrediten la veracitat d'eixes indicacions.

7. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques resoldrà concedint o denegant, totalment o parcialment, la sol·licitud d'inscripció. En el cas de denegació s'indicanan succintament els motius d'esta. La resolució recaiguda es publicarà en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial», amb menció expressa de les dades següents:

- a) Nou titular del dret.
- b) Número d'expedient.
- c) Identificació dels registres afectats.
- d) Data de resolució.
- e) Representant, si hi haguera intervingut.
- f) L'acte que va donar origen a la inscripció.

TÍTOL VI

Nul·litat i caducitat de la marca

CAPÍTOL I

Nul·litat

Article 51. Causes de nul·litat absoluta.

1. El registre de la marca podrà declarar-se nul per mitjà de sentència ferma i ser objecte de cancel·lació:

- a) Quan contravinga el que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 3 i en l'article 5 de la present llei.
- b) Quan al presentar la sol·licitud de marca el sol·licitant haguera actuat de mala fe.

2. L'acció per a demanar la nul·litat absoluta d'una marca registrada és imprescriptible.

3. La nul·litat no podrà ser declarada quan la seua causa haja desaparegut en el moment d'interposar la demanda. En particular, no podrà ser declarada la nul·litat d'una marca, quan havent-se registrat contravenint l'article 5, apartat 1, lletres b), c) o d), la dita marca haguera adquirit després del seu registre un caràcter distintiu per als productes o servicis per als quals estiga registrada per l'ús que se n'haguera fet pel seu titular o amb el seu consentiment.

Article 52. Causes de nul·litat relativa.

1. El registre de la marca podrà declarar-se nul per mitjà de sentència ferma i ser objecte de cancel·lació

quan contravinga el que disposen els articles 6, 7, 8, 9 i 10.

2. El titular d'un dret anterior que haja tolerat l'ús d'una marca posterior registrada durant un període de cinc anys consecutius amb coneixement del dit ús no podrà sol·licitar d'ara en avant la nul·litat de la marca posterior ni oposar-se al seu ús basant-se en el dret anterior per als productes o els servicis per als quals s'haguera utilitzat la marca posterior, llevat que la sol·licitud d'esta s'haguera efectuat de mala fe, i en este cas l'acció serà imprescriptible. En el supòsit previst en este apartat, el titular de la marca posterior no podrà oposar-se a l'ús del dret anterior, a pesar que eixe dret ja no puga invocar-se contra la marca posterior.

3. Quan el titular d'una marca anterior, que porte almenys cinc anys registrats en el moment de presentar la demanda, sol·licite la nul·litat d'una altra marca posterior, haurà de provar, si així ho sol·licita el demandat per via d'excepció, que, en el curs dels cinc anys anteriors a la data de presentació de la demanda, la marca ha sigut objecte d'un ús efectiu i real per als productes o servicis per als quals estiga registrada i en què es basa la demanda, o que hi ha causes justificatives de la falta d'ús. A este efecte, la marca es considerarà registrada només per als productes o servicis per als quals haja sigut realment utilitzada.

Article 53. Extensió de l'excepció de cosa jutjada.

No podrà demandar davant de la jurisdicció civil la nul·litat d'una marca, invocant la mateixa causa de nul·litat que haguera sigut ja objecte de pronunciament, quant al fons de la qüestió, en sentència dictada en recurs contenciós administratiu, qui haguera sigut part en este.

Article 54. Efectes de la declaració de nul·litat.

1. La declaració de nul·litat implica que el registre de la marca no va ser mai vàlid, considerant-se que ni el registre ni la sol·licitud que el va originar han tingut mai els efectes previstos en el capítol I del Títol V de la present llei, en la mesura que haguera sigut declarada la nul·litat.

2. Sense perjudi de la indemnització de danys i perjudi a què haguera donat lloc quan el titular de la marca haguera actuat de mala fe, l'efecte retroactiu de la nul·litat no afectarà:

a) Les resolucions sobre violació de la marca que hagueren adquirit força de cosa jutjada i hagueren sigut executades abans de la declaració de nul·litat.

b) Els contractes conclusos abans de la declaració de nul·litat en la mesura que hagueren sigut executats amb anterioritat a esta. Això no obstant, per raons d'equitat, i en la mesura que ho justifiquen les circumstàncies, serà possible reclamar la restitució de sumes pagades en virtut del contracte.

CAPÍTOL II

Caducitat

Article 55. Caducitat.

1. Es declararà la caducitat de la marca i es procedirà a cancel·lar el registre:

- a) Quan no haguera sigut renovada d'acord amb el que preveu l'article 32 de la present llei.
- b) Quan haguera sigut objecte de renúncia pel seu titular.
- c) Quan no haguera sigut usada de conformitat amb l'article 39 d'esta llei.

d) Quan en el comerç s'haguera convertit, per l'activitat o inactivitat del seu titular, en la designació usual d'un producte o d'un servei per al qual estiga registrada.

e) Quan a conseqüència de l'ús que n'haguera fet el titular de la marca, o que s'haguera fet amb el seu consentiment, per als productes o serveis per als quals estiga registrada, la marca pugui induir el públic a error, especialment sobre la naturalesa, la qualitat o la procedència geogràfica d'estos productes o serveis.

f) Quan, a conseqüència d'una transferència de drets o per altres motius, el titular de la marca no complira ja les condicions fixades en l'article 3 de la llei. Només es declararà la caducitat i es cancel·larà el registre mentre persistisca este incompliment.

En els dos primers casos la caducitat serà declarada per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques i en els quatre següents pels tribunals.

2. Les marques caducades deixaran de produir efectes jurídics des del moment que es van produir els fets o omissions que van donar lloc a la caducitat, amb independència de la data en què s'haguera realitzat la publicació en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial». S'aplicaran a l'efecte retroactiu de la caducitat les previsions establides en l'apartat 2 de l'article 54 d'esta llei.

Article 56. *Caducitat per falta de renovació.*

1. Quan existisquen embargaments inscrits sobre una marca o una acció reivindicatòria en curs i el seu titular no l'haguera renovat, no caducarà la dita marca fins a l'alçament de l'embargament o la desestimació definitiva de l'acció reivindicatòria. Si com a conseqüència d'estos procediments es produïra un canvi en la titularitat de la marca, el nou titular podrà renovar-la en el termini de dos mesos comptadors a partir de la data en què la sentència sobre l'acció reivindicatòria haguera guanyat fermesa o des que l'autoritat o tribunal competent hagueren notificat a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques l'adjudicació definitiva de la marca embargada. Transcorregut este termini, la marca caducarà si no haguera sigut renovada.

2. Tampoc caducarà una marca per falta de renovació quan es trobe inscrita en el Registre de Marques una hipoteca mobiliària sobre esta. El titular hipotecari podrà sol·licitar la renovació en nom del seu propietari en el termini d'un mes comptador a partir de la finalització del termini de demora previst en l'article 32.3 d'esta llei. El titular hipotecari també podrà abonar les taxes de renovació en el termini d'un mes des de la finalització del termini en què van haver de ser pagades pel propietari. La inactivitat del titular hipotecari en els terminis previstos determinarà la caducitat de la marca.

Article 57. *Renúncia de la marca.*

1. El titular podrà renunciar a tota la marca o a part dels productes o serveis per als quals estiga registrada.

2. La renúncia haurà de presentar-se davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques o els òrgans a què es referix l'article 11, per escrit, i només tindrà efectes una vegada inscrita en el Registre de Marques. Si la sol·licitud es presentara davant d'un òrgan distint de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, l'òrgan que la reba la remetrà a aquella, junt amb la documentació que l'acompanya, en el termini de cinc dies següents a la seua recepció.

3. No podrà admetre's la renúncia del titular d'una marca sobre la qual existisquen drets reals, opcions de compra, embargaments o llicències inscrits en el Registre

de Marques, sense que conste el consentiment dels titulars d'eixos drets. Tampoc s'admetrà la renúncia si hi haguera en curs una acció reivindicatòria sobre la marca i no constara el consentiment del demandant.

Article 58. *Caducitat per falta d'ús de la marca.*

En l'acció de caducitat per falta d'ús de la marca correspondrà al seu titular demostrar que ha sigut usada d'acord amb l'article 39 o que hi ha causes justificatives de la falta d'ús. No podrà declarar-se la caducitat de la marca si, en l'interval entre l'expiració del període de cinc anys a què es referix l'article 39 i la presentació de la demanda de caducitat, s'haguera iniciat o représ un ús efectiu de la marca; no obstant, el començament o la represa de l'ús en un termini de tres mesos anterior a la presentació de la demanda de caducitat, termini que començarà a comptar en data no anterior a la d'expiració del període ininterromput de cinc anys de no utilització, no es tindrà en compte si els preparatius per a l'inici o la represa de l'ús s'hagueren produït després d'haver conegut el titular que la demanda de caducitat podria ser presentada.

CAPÍTOL III

Disposicions comunes

Article 59. *Legitimació.*

L'acció declarativa de nul·litat o caducitat del registre de la marca podrà ser exercitada:

a) En els casos previstos en els articles 51 i 55 c), d), e) i f), per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, així com per qualsevol persona física o jurídica o per qualsevol agrupació constituïda legalment per a la representació dels interessos de fabricants, productors, prestadors de serveis, comerciants o consumidors que resulten afectats o ostenten un dret subjectiu o un interès legítim.

b) En els casos previstos en l'article 52, pels titulars dels drets anteriors afectats pel registre de la marca, o pels seus drethavents en el cas dels drets anteriors previstos en les lletres a) i b) de l'article 9 de la present llei.

Article 60. *Nul·litat i caducitat parcial.*

Si la causa de nul·litat o caducitat només existira per a una part dels productes o serveis per als quals estiga registrada la marca, la seua declaració només s'estendrà als productes o serveis afectats.

Article 61. *Anotacions registrals i executivitat i comunicació de sentències.*

1. Admesa a tràmit la demanda de nul·litat o caducitat del registre de la marca, el tribunal, a instància del demandant, lliurarà manament a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques perquè faci anotació preventiva de la demanda en el Registre de Marques.

2. Una vegada ferma la sentència, la declaració de nul·litat o caducitat del registre de la marca tindrà força de cosa jutjada davant de tots.

3. La sentència ferma que declare la nul·litat o caducitat del registre de la marca es comunicarà, bé d'ofici bé a instància de part, a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques perquè procedisca, immediatament, a la cancel·lació de la inscripció del registre i a la publicació en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial».

TÍTOL VII

Marques collectives i marques de garantia

CAPÍTOL I

Marques collectivesArticle 62. *Concepte i titularitat.*

1. S'entén per marca col·lectiva tot signe susceptible de representació gràfica, dels compresos en l'apartat 2 de l'article 4, que servisca per a distingir en el mercat els productes o servicis dels membres d'una associació titular de la marca dels productes o servicis d'altres empreses.

2. Només podran sol·licitar marques col·lectives les associacions de productors, fabricants, comerciants o prestadors de servicis que tinguen capacitat jurídica, així com les persones jurídiques de dret públic.

3. No obstant el que es disposa en l'article 5.1.c), podran registrar-se com a marques col·lectives els signes o indicacions que puguen servir en el comerç per a assenyalar la procedència geogràfica dels productes o dels servicis. El dret conferit per la marca col·lectiva no permetrà al seu titular prohibir a un tercer l'ús en el comerç d'estos signes o indicacions, sempre que este ús es realitze d'acord amb pràctiques lleials en matèria industrial o comercial; en particular la dita marca no podrà oposar-se a un tercer autoritzat a utilitzar una denominació geogràfica.

4. La marca col·lectiva no podrà ser cedida a tercers persones ni se'n podrà tampoc autoritzar l'ús a aquelles que no estiguen oficialment reconegudes per l'associació.

Article 63. *Reglament d'ús.*

1. La sol·licitud de registre de marca col·lectiva haurà de ser acompanyada d'un reglament d'ús, en què, a més de les dades d'identificació de l'associació sol·licitant, s'especificaran les persones autoritzades a utilitzar la marca, les condicions d'afiliació a l'associació, les condicions d'ús de la marca, els motius pels quals pot prohibir-se l'ús de la marca a un membre de l'associació i la resta de sancions en què pot incórrer.

2. Si la marca col·lectiva consistira en una indicació de procedència geogràfica, el reglament d'ús haurà de prevore que qualsevol persona els productes o servicis de la qual vinguen d'eixa zona geogràfica i complisquen les condicions prescrites per este, podrà fer-se membre de l'associació.

Article 64. *Denegació de la sol·licitud.*

1. La sol·licitud de registre d'una marca col·lectiva serà denegada en la forma i pels mateixos motius que una marca individual i, a més, quan no complisca el que disposen els articles 62 i 63, o quan el reglament d'ús siga contrari a la llei, a l'orde públic o als bons costums.

2. La sol·licitud de marca col·lectiva serà també denegada quan pugui induir el públic a error sobre el caràcter o la significació de la marca, en particular quan pugui fer la impressió de ser una cosa distinta d'una marca col·lectiva.

3. No es denegarà la sol·licitud si el sol·licitant, per mitjà d'una modificació del reglament d'ús, complira els requisits enunciats en els apartats 1 i 2.

Article 65. *Modificació del reglament d'ús.*

1. El titular de la marca col·lectiva haurà de sotmetre a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques qualsevol proposta de modificació del reglament d'ús. Es desestimarà la modificació quan el reglament d'ús modificat no complisca els requisits de l'article 63 o incórrega en alguna de les prohibicions de registre de l'article 64.

2. La modificació del reglament d'ús produirà efectes a partir de la seua inscripció en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

Article 66. *Causes de nul·litat.*

A més de considerar les causes de nul·litat previstes en els articles 51 i 52, es declararà la nul·litat del registre d'una marca col·lectiva quan haguera sigut registrada contravenint el que disposa l'article 64, llevat que el titular de la marca, per una modificació del reglament d'ús, complira les prescripcions de les citades disposicions.

Article 67. *Causes de caducitat.*

El registre d'una marca col·lectiva caducarà per les causes previstes en l'article 55 i, a més, quan concórrega alguna de les circumstàncies següents i es declare així en sentència ferma:

a) Que el titular ha negat arbitràriament l'ingrés en l'associació a una persona capacitada per a això o ha incomplert qualsevol altra disposició essencial del reglament d'ús de la marca. En el cas d'inadmissió d'una persona en l'associació, el tribunal podrà, en atenció a les circumstàncies, abstenir-se de declarar la caducitat, i condemnar el titular a admetre en l'associació la persona arbitràriament exclosa.

b) Que el titular no ha adoptat les mesures apropiades per a impedir que la marca siga utilitzada d'una manera incompatible amb el reglament d'ús.

c) Que a conseqüència de l'ús permès pel titular, la marca s'ha fet susceptible d'induir el públic a error en el sentit de l'apartat 2 de l'article 64.

d) Que s'ha inscrit una modificació del reglament d'ús contravenint les disposicions de l'apartat 1 de l'article 65, excepte si el titular de la marca, per mitjà d'una nova modificació del reglament d'ús, s'ajustara als requisits fixats per les dites disposicions.

CAPÍTOL II

Marques de garantiaArticle 68. *Concepte.*

1. S'entén per marca de garantia qualsevol signe susceptible de representació gràfica, dels expressats en l'article 4.2, utilitzat per una pluralitat d'empreses sotmeses al control i a l'autorització del seu titular, que certifica que els productes o servicis a què s'aplica complixen uns requisits comuns, en especial, pel que fa a la seua qualitat, components, origen geogràfic, condicions tècniques o mode d'elaboració del producte o de prestació del servici.

2. No podran sol·licitar marques de garantia els qui fabriquen o comercialitzen productes o servicis idèntics o semblants a aquells per als quals anara a registrar-se la citada marca.

3. Serà aplicable a les marques de garantia el que disposa l'apartat 3 de l'article 62.

Article 69. Reglament d'ús.

1. La sol·licitud de registre d'una marca de garantia haurà de ser acompanyada d'un reglament d'ús en què s'indicaran les persones autoritzades a utilitzar la marca, les característiques comunes dels productes o servicis que es van a certificar, la manera en què es verificaran estes característiques, els controls i la vigilància de l'ús de la marca que s'efectuaran, les responsabilitats en què es puga incórrer per l'ús inadequat de la marca i el cànon que, si és el cas, s'exigirà als que utilitzen la marca.

2. El reglament d'ús haurà de ser informat favorablement per l'òrgan administratiu competent en consideració a la naturalesa dels productes o servicis a què la marca de garantia es referix. L'informe s'entendrà favorable pel transcurs del termini de tres mesos des de la seua sol·licitud sense que l'òrgan administratiu competent ho haja emés. En cas d'informe desfavorable, es denegarà, si és el cas, la sol·licitud de registre de la marca de garantia amb una audiència prèvia del sol·licitant.

3. Si la marca de garantia consistira en una indicació de procedència geogràfica, el reglament d'ús haurà de prevore que qualsevol persona, els productes o servicis de la qual provenen d'eixa zona geogràfica i complisquen les condicions prescrites per este, podrà utilitzar la marca.

Article 70. Denegació de la sol·licitud.

1. La sol·licitud de registre d'una marca de garantia serà denegada en la forma i pels mateixos motius que una marca individual i, a més, quan no complisca el que disposen els articles 68 i 69, o quan el reglament d'ús siga contrari a la llei, a l'ordre públic o als bons costums.

2. La sol·licitud de marca de garantia serà també denegada quan puga induir el públic a error sobre el caràcter o la significació de la marca, en particular quan puga fer la impressió de ser una cosa distinta d'una marca de garantia.

3. No es denegarà la sol·licitud si el sol·licitant, per mitjà d'una modificació del reglament d'ús, complira els requisits enunciats en els apartats 1 i 2.

Article 71. Modificació del reglament d'ús.

1. El titular de la marca de garantia haurà de sotmetre a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques tota proposta de modificació del reglament d'ús. Es desestimarà la modificació quan el reglament d'ús modificat no complisca els requisits de l'article 69 o incórrega en alguna de les prohibicions de l'article 70.

2. La modificació del reglament d'ús produirà efectes a partir de la seua inscripció en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

Article 72. Causes de nul·litat.

Es declararà la nul·litat del registre d'una marca de garantia per les causes de nul·litat previstes en els articles 51 i 52 i, a més, quan haguera sigut registrada contravenint el que disposa l'article 70, llevat que el titular de la marca, per una modificació del reglament d'ús, complira les prescripcions dels citats preceptes.

Article 73. Causes de caducitat.

El registre d'una marca de garantia caducarà per les causes previstes en l'article 55 i, a més, quan concórrega alguna de les circumstàncies següents i així es declare en sentència ferma:

a) Que el titular ha negat arbitràriament l'ús de la marca a una persona capacitada per a això o ha incomplert qualsevol altra disposició essencial del reglament d'ús de la marca. En el cas de denegació injustificada de l'ús de la marca, el tribunal podrà, en consideració a les circumstàncies, abstenir-se de declarar la caducitat, i condemnar el titular a autoritzar l'ús de la marca a la persona arbitràriament exclosa.

b) Que el titular no ha adoptat les mesures apropiades per a impedir que la marca siga utilitzada d'una manera incompatible amb el reglament d'ús.

c) Que, a conseqüència de l'ús permès pel titular, la marca s'ha fet susceptible d'induir el públic a error en el sentit de l'apartat 2 de l'article 70.

d) Que s'ha inscrit una modificació del reglament d'ús contravenint les disposicions de l'apartat 1 de l'article 71, excepte si el titular de la marca, per mitjà d'una nova modificació del reglament d'ús, s'ajustara als requisits fixats per les dites disposicions.

e) Que el titular ha utilitzat la marca per als productes o servicis que ella mateixa o una persona que estiga econòmicament vinculada amb esta fabrique o subministre.

CAPÍTOL III**Disposicions comunes****Article 74. Caràcter públic del reglament d'ús.**

El reglament d'ús de les marques col·lectives o de garantia depositat en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques podrà ser lliurement consultat per qualsevol persona, sense subjecció a pagament de taxa.

Article 75. Ús de la marca.

L'exigència d'ús de les marques col·lectives i de garantia s'entendrà complida per l'ús que qualsevol persona facultada faça conforme a l'article 39 d'esta llei.

Article 76. Exercici d'accions.

1. Les accions derivades del registre d'una marca col·lectiva o de garantia no podran ser exercides per les persones facultades a utilitzar les dites marques, excepte amb l'autorització expressa del titular o disposició contrària del reglament d'ús.

2. El titular d'una marca col·lectiva o de garantia podrà reclamar, a compte de les persones facultades per a utilitzar la marca, la reparació del dany que estes hagen patit per l'ús no autoritzat de la marca.

Article 77. Prohibició temporal de registrar marques col·lectives o de garantia cancel·lades.

Les marques col·lectives i de garantia el registre de les quals haja sigut cancel·lat per qualsevol de les causes previstes en esta llei no podran ser registrades en relació amb productes o servicis idèntics o semblants durant un termini de tres anys comptadors a partir del dia en què va ser publicada la cancel·lació del registre de la marca o, si hagueren caducat per falta de renovació, des del dia en què va concloure el termini de demora per a renovar el registre.

Article 78. Normes aplicables.

Les normes de la present llei relatives a les marques individuals s'aplicaran a les marques col·lectives i de garantia, excepte per disposició contrària prevista en el present títol.

TÍTOL VIII

Marques internacionals

Article 79. *Sol·licitud d'extensió territorial a Espanya.*

Sempre que el titular ho sol·licite expressament, el registre internacional d'una marca efectuat a l'empara de l'Acta vigent a Espanya de l'Arranjament de Madrid de 14 d'abril de 1891, relatiu al Registre Internacional de Marques (anomenat d'ara en avant Arranjament de Madrid), del protocol concernent a l'Arranjament de Madrid de 27 de juny de 1989 (anomenat d'ara en avant Protocol) o d'ambdós, estendrà els seus efectes a Espanya.

Article 80. *Denegació i concessió de la protecció a Espanya.*

1. Es podrà denegar la protecció de la marca internacional a Espanya, d'acord amb l'article 5 de l'Arranjament de Madrid o l'article 5 del Protocol.

2. A l'efecte de la concessió o de la denegació seran aplicables al registre de la marca internacional, en allò que siga procedent, els articles 19, 20, 21, 22, 25, 26, 27 i 28 i l'apartat 4 de l'article 29.

3. La publicació de la sol·licitud a què es referix l'article 18, queda reemplaçada, per a les marques internacionals, per la publicació que l'Oficina Internacional efectua en la seua gaseta periòdica d'acord amb el que preveu l'article 3.4) de l'Arranjament de Madrid o en l'article 3.4) del Protocol. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques publicarà en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» una menció de la referida publicació de l'Oficina Internacional.

4. El termini d'oposició establert en l'article 19.2 començarà a comptar a partir de la publicació en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» de la menció a què es referix l'apartat anterior.

5. La denegació de la protecció provisional, en el supòsit previst per l'article 21.1, o definitiva, en el supòsit previst per l'article 22.1, seran notificades a l'Oficina Internacional en la forma i el termini establerts pel Reglament comú de l'Arranjament de Madrid relatiu al Registre Internacional de Marques i del Protocol que fa referència a eixe Arranjament (anomenat d'ara en avant «Reglament comú a l'Arranjament i al Protocol»).

Article 81. *Presentació de la sol·licitud de registre internacional.*

1. La sol·licitud es presentarà pel titular d'una marca registrada a Espanya, a l'empara de l'Arranjament de Madrid, o pel titular o el mer sol·licitant d'una marca, a l'empara del Protocol, en l'òrgan que resulte competent, d'acord amb el que preveuen els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 11.

2. Al sol·licitar-se el registre internacional, la seua renovació, o la inscripció de qualsevol modificació, se satisfarà una taxa nacional, sense el pagament de la qual no serà tramitada.

Article 82. *Examen preliminar de la sol·licitud internacional.*

1. Rebuda la sol·licitud de registre internacional, l'òrgan competent examinarà:

a) Si la sol·licitud ha sigut presentada en el formulari oficial previst pel Reglament comú a l'Arranjament i al Protocol.

b) Si la taxa nacional ha sigut pagada.

2. Si la sol·licitud presentada no complira estos requisits, es notificarà al sol·licitant els defectes observats, perquè, en el termini que reglamentàriament es determine, els esmene. Si no s'esmenaren, es resoldrà i es donarà per desistida la sol·licitud. Si la sol·licitud no presentara cap d'estos defectes o estos hagueren sigut esmenats, l'òrgan competent atorgarà com a data de la sol·licitud de registre internacional la data en què va rebre la sol·licitud o l'esmena d'esta, segons corresponga, i la transmetrà, amb tot allò que s'ha actuat, a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques dins dels cinc dies següents.

3. Rebuda la sol·licitud, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, com a Oficina d'origen, examinarà si:

a) El sol·licitant té dret a demanar el registre internacional d'acord amb els articles 1 i 2 de l'Arranjament de Madrid o, si és el cas, de l'article 2 del Protocol.

b) Les indicacions que figuren en la sol·licitud internacional es corresponen amb les del registre nacional o, si és el cas, amb les de la sol·licitud de registre nacional, a l'efecte de certificar eixa conformitat segons establíx l'article 3.1) de l'Arranjament de Madrid o, si és el cas, l'article 3.1) del Protocol.

4. Si la sol·licitud internacional no té algun dels requisits examinats, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques notificarà els defectes al sol·licitant i el requerirà perquè els esmene en el termini reglamentàriament establert. Si no s'esmenaren, es resoldrà i es donarà per desistida la sol·licitud.

5. Si el sol·licitant esmena els defectes oportunitament, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques indicarà com a data de la sol·licitud de registre internacional la data en què va rebre l'esmena.

Article 83. *Transformació d'un registre internacional.*

1. Un registre internacional cancel·lat en virtut de l'article 6.4 del Protocol podrà ser transformat en una sol·licitud de marca nacional per a productes o servicis coberts a Espanya pel dit registre internacional si la dita sol·licitud es dirigix a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques en el termini de tres mesos comptadors a partir de la data de cancel·lació d'este registre internacional.

2. El peticionari de la transformació haurà de presentar una sol·licitud de registre nacional conforme al que disposa l'article 12 de la present llei. Esta sol·licitud inclourà, a més, les dades següents:

a) Indicació que es tracta d'una sol·licitud de transformació.

b) Número i data del registre internacional en què es basa.

c) Indicació de si el registre està concedit o pendent de concessió a Espanya.

d) Domicili a Espanya a l'efecte de notificacions, de conformitat amb l'article 29.4.

A la sol·licitud de registre haurà d'adjuntar-se un certificat de l'Oficina Internacional en què s'indique la marca i els productes o servicis per als quals la protecció del registre internacional havia tingut efectes a Espanya abans de la seua cancel·lació. Este certificat s'acompanyarà amb la seua traducció al castellà.

3. La sol·licitud de transformació es considerarà presentada en la data del registre internacional o de l'extensió posterior per a Espanya, segons corresponga, i, si tenia prioritat, gaudirà d'este dret. En el altres, la sol·licitud de transformació es tramitarà com una sol·licitud de marca nacional. No obstant, si la sol·licitud de transformació es referira a una marca internacional ja concedida a Espanya, s'acordarà sense més tràmit la concessió com a marca nacional, i se li aplicaran les dis-

posicions de l'article 22.4. Contra este acord no podrà formular-se cap recurs basat en la concurrència de prohibicions absolutes o relatives, però sí que podrà fundar-se en l'incompliment dels requisits exigits per a la vàlida transformació o concessió directa del registre internacional sol·licitat.

4. A l'efecte d'allò que s'ha previst en els articles 31 i 32 de la present llei, es considerarà com a data de presentació la del dia en què la sol·licitud de transformació haguera sigut rebuda per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques o, si és el cas, la prevista en l'article 16.3 d'esta llei.

TÍTOL IX

Marques comunitàries

Article 84. *Presentació d'una sol·licitud de marca comunitària davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.*

La presentació d'una sol·licitud de marca comunitària en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, a l'empara de l'article 25.1.b) del Reglament (CE) 40/94 del Consell, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària, donarà lloc al pagament de la taxa corresponent. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques indicarà la data de recepció de la sol·licitud i el nombre de pàgines que la componguen, i la transmetrà a l'Oficina d'Harmonització del Mercat Interior, si la taxa anteriorment assenyalada haguera sigut satisfeta.

Article 85. *Declaració posterior de la caducitat o nul·litat.*

Quan una marca comunitària es beneficie de l'antiguitat d'una marca anterior amb efectes a Espanya, es podrà declarar la caducitat o nul·litat d'esta marca anterior, encara que esta ja estiguera extingida per la falta de renovació, per la renúncia del titular o per impagat de les taxes de manteniment, si és el cas.

Article 86. *Transformació de la marca comunitària.*

1. El procediment de transformació d'una sol·licitud o d'una marca comunitària en sol·licitud de marca nacional s'iniciarà amb la recepció per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques de la petició de transformació que li transmeta l'Oficina d'Harmonització del Mercat Interior.

2. En el termini que reglamentàriament s'establisca des de la recepció de la petició de transformació per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, el sol·licitant haurà de complir els requisits següents:

- Abonar les taxes establides en l'article 12.2 d'esta llei.
- Presentar una traducció al castellà de la petició de transformació i dels documents que l'acompanyen quan no estiguen redactats en este idioma.
- Designar un domicili a Espanya a l'efecte de notifikacions, de conformitat amb l'article 29.4.
- Subministrar quatre reproduccions de la marca si fóra gràfica o continguera elements gràfics.

3. Si en el termini previst en l'apartat anterior no es compliren els requisits que s'hi exigisen, la sol·licitud de transformació es donarà per desistida. Si els requisits foren complits, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques resoldrà sobre l'admissibilitat de la transformació sol·licitada d'acord amb el que preveuen els articles 108.2 i 110.1 del Reglament (CE) 40/94 del Consell, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària.

4. La sol·licitud de transformació es considerarà presentada en la data de presentació que se li haguera

atorgat com a sol·licitud de marca comunitària i, si tenia prioritat o antiguitat reivindicada, gaudirà d'estos drets. D'altra banda, la sol·licitud de transformació es tramitarà com una sol·licitud de marca nacional. No obstant, si la sol·licitud de transformació es referira a una marca comunitària ja registrada, s'acordarà sense més tràmit la seua concessió com a marca nacional, i se li aplicaran les disposicions de l'article 22.4, llevat que, a causa de la renúncia, falta de renovació o a qualsevol altra causa provocada pel titular, haguera quedat pendent de pronunciament quant al fons algun motiu de nul·litat o caducitat capaç d'afectar la protecció de la marca a Espanya, i en este cas es tramitarà com una sol·licitud de marca nacional. Contra l'acord de concessió directa previst en este apartat no podrà formular-se cap recurs basat en la concurrència de prohibicions absolutes o relatives, però sí que podrà fundar-se en l'incompliment dels requisits exigits per a la vàlida transformació o concessió directa de la marca comunitària sol·licitada.

5. A l'efecte d'allò que s'ha previst en els articles 31 i 32 de la present llei, es considerarà com a data de presentació la del dia en què la sol·licitud de transformació haguera sigut rebuda per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

TÍTOL X

Noms comercials

Article 87. *Concepte i normes aplicables.*

1. S'entén per nom comercial qualsevol signe susceptible de representació gràfica que identifica una empresa en el tràfic mercantil i que servix per a distingir-la de les altres empreses que exercixen activitats idèntiques o semblants.

2. En particular, podran constituir noms comercials:

- Els noms patronímics, les raons socials i les denominacions de les persones jurídiques.
- Les denominacions de fantasia.
- Les denominacions al·lusives a l'objecte de l'activitat empresarial.
- Els anagrames i logotips.
- Les imatges, figures i dibuixos.
- Qualsevol combinació dels signes que, amb caràcter enunciatiu, es mencionen en els apartats anteriors.

3. Excepte disposició contrària prevista en este capítol, s'aplicaran al nom comercial, en la mesura que no siguin incompatibles amb la seua pròpia naturalesa, les normes de la present llei relatives a les marques.

Article 88. *Prohibicions de registre.*

No podran registrar-se com a noms comercials els signes següents:

- Els que no puguem constituir nom comercial per no ser conformes a l'article 87.
- Els que incórreguen en alguna de les prohibicions absolutes de l'article 5 de la present llei.
- Els que puguem afectar algun dret anterior dels previstos en els articles 6 a 10 d'esta llei.

Article 89. *Classificació i taxes aplicables.*

1. En la sol·licitud de registre hauran d'especificar-se les activitats que pretenguen distingir-se amb el nom comercial sol·licitat, agrupant-les per classes conforme a la Classificació Internacional de Productes i Servicis,

segons es tracte d'activitats de prestació de servicis o d'activitats de producció o comercialització de productes.

2. La sol·licitud i la renovació del nom comercial estaran sotmeses al pagament de les taxes corresponents, segons el nombre de classes que compregua, en els mateixos termes que les marques.

Article 90. *Drets conferits pel registre.*

El registre del nom comercial conferix al seu titular el dret exclusiu a utilitzar-lo en el tràfic econòmic en els termes previstos en esta llei.

Article 91. *Nul·litat i caducitat del nom comercial.*

1. Sempre que no siga contrari a la seua pròpia naturalesa, es declararà la nul·litat del nom comercial en la forma i per les mateixes causes previstes per a les marques i, a més, quan haguera sigut registrat contravenint el que disposa l'article 88 de la present llei.

2. Es declararà la caducitat del nom comercial en la forma i per les mateixes causes previstes per a les marques, sempre que això no siga incompatible amb la seua pròpia naturalesa.

Disposició addicional primera. *Jurisdicció i normes processals.*

Les normes vigents contingudes en el títol XIII de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, respecte de les patents, s'aplicaran a les distintes modalitats de signes distintius regulats en la present llei, en tot allò que no siga incompatible amb la seua pròpia naturalesa, a excepció de l'article 128 d'esta llei.

Disposició addicional segona. *Taxes.*

Les bases i el tipus de gravamen de les taxes a què es referix l'apartat 4 de l'article 11 de la Llei 17/1975, de 2 de maig, sobre la creació de l'organisme autònom Registre de la Propietat Industrial, seran, en matèria de signes distintius, les previstes en l'annex de la present llei.

Disposició addicional tercera. *Modificació de la Llei de Patents.*

1. S'afeg un nou apartat 3 a l'article 125 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, amb la redacció següent:

«En el cas d'accions per violació del dret de patent, també serà competent, a elecció del demanant, el mateix jutjat a què es referix l'apartat anterior de la comunitat autònoma on s'haguera realitzat la violació o s'hagueren produït els seus efectes.»

2. L'article 155 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents, queda redactat de la forma següent:

«1. Podran actuar davant de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques:

a) Els interessats amb capacitat d'obrar de conformitat amb el que preveu el títol III de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

b) Els agents de la propietat industrial.

2. Les persones no residents en un estat membre de la Unió Europea hauran d'actuar, en tot cas, per mitjà d'agent de la propietat industrial.»

Disposició addicional quarta. *Compliment de tràmits.*

Quan un termini per a evacuar un tràmit d'un procediment en matèria de propietat industrial expire en dissabte, el tràmit de què es tracte es podrà efectuar vàlidament en el primer dia hàbil següent a eixe dissabte.

Disposició addicional quinta. *Terminis de resolució dels procediments.*

Els terminis màxims de resolució dels procediments regulats en esta llei es computaran des de la data de recepció en l'Oficina Espanyola de Patents i Marques de les respectives sol·licituds, i seran els següents:

a) Concessió de signes distintius: dotze mesos si la sol·licitud no patix cap suspens i no tinguera oposicions, i vint mesos si concorreguera alguna de les circumstàncies anteriors.

b) Renovació de signes distintius: huit mesos si no es produïra cap suspens i dotze mesos en cas contrari.

c) Inscripció de cessions, drets reals, llicències contractuals i altres modificacions de drets o d'assentaments registrals: sis mesos si no concorreguera cap suspens i huit mesos si concorreguera esta circumstància.

d) Restabliment de drets: sis mesos.

e) Transformació de registres internacionals: cinc mesos si la sol·licitud de transformació es referix a una marca internacional ja concedida a Espanya, i el termini establert per al procediment de concessió de marques nacionals, en cas contrari.

f) Transformació de marques comunitàries: cinc mesos si la sol·licitud de transformació es referix a una marca comunitària ja registrada i el termini establert per al procediment de concessió de marques nacionals, en cas contrari. En este cas, el termini es computarà des de la data en què el sol·licitant complisca els requisits establerts en l'apartat 2 de l'article 86 d'esta llei.

g) Qualsevol altre procediment en matèria de propietat industrial que no estiga sotmés a un termini específic de resolució: vint mesos.

Disposició addicional sexta. *«Butlletí Oficial de la Propietat Industrial».*

1. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques publicarà periòdicament el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» en què s'insertaran les sol·licituds, les resolucions i les notificacions relatives al servici i als procediments de les distintes modalitats de propietat industrial, d'acord amb el que es dispose en les seues respectives legislacions.

2. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques posarà a disposició del públic el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» en suport informàtic, que en faça possible la lectura.

Disposició addicional setèima. *Aplicació del restabliment de drets a les altres modalitats registrals de propietat industrial.*

1. Les normes contingudes en l'article 25 de la present llei s'aplicaran, en tot allò que no siga incompatible amb la seua pròpia naturalesa, a les patents, models d'utilitat, topografies dels productes semiconductors i models i dibuixos industrials i artístics.

2. A més de les excepcions previstes en l'apartat 5 de l'article 25, tampoc serà aplicable el restabliment de drets als terminis previstes en els apartats 1 i 2 de l'article 33 i en l'apartat 2 de l'article 39 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de Patents.

Disposició addicional octava. *Utilització de mitjans electrònics.*

1. Es faculta el Ministeri de Ciència i Tecnologia perquè en el termini de dos anys determine, en col·laboració amb les comunitats autònomes que hagen assumit competències en la matèria, els supòsits que les comunicacions i intercanvi de documentació entre l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, els òrgans competents, si és el cas, de les comunitats autònomes i els usuaris dels seus servicis podran o, si és el cas, hauran de presentar-se o remetre's en suport electrònic. Les condicions generals, els requisits i les característiques tècniques de les comunicacions i dels distints documents, seran fixades per resolució del director general de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

2. Una vegada s'establisquen les condicions generals, els requisits i les característiques tècniques de presentació de sol·licituds en suport magnètic o per mitjans telemàtics, quedarà reduït en un 15 per cent l'import de les taxes de sol·licitud de registre, divisió de la sol·licitud i de renovació, en el supòsit que les persones interessades presenten estes sol·licituds en suport magnètic o per mitjans telemàtics.

Disposició addicional novena. *Comunicació de signes protegits.*

A l'efecte de l'examen de fons de les prohibicions absolutes que ha d'efectuar l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, haurà de comunicar-se-li:

a) Per l'òrgan competent del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, les denominacions d'origen, les indicacions geogràfiques protegides i les denominacions de les varietats vegetals protegides.

b) Per l'òrgan competent del Ministeri de Sanitat i Consum, la publicació que, en compliment del que disposa l'apartat 3 de l'article 15 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del Medicament, efectua de la llista de denominacions oficials espanyoles de les substàncies autoritzades a Espanya, així com la publicació que realitza l'Organització Mundial de la Salut de les denominacions comunes internacionals.

c) Pels òrgans competents de les distintes administracions públiques, els signes d'interès públic que, d'acord amb el que preveu la lletra k) de l'article 5.1, hagen de ser protegits.

Disposició addicional deu. *Règim contractual i pressupostari de les consultes a bases de dades efectuades per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.*

1. Les consultes que efectue l'Oficina Espanyola de Patents i Marques a bases de dades nacionals o estrangeres sobre el desenrotllament tecnològic o, en general, sobre la propietat industrial, no requeriran la realització de contractes en els termes previstos en el text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny.

2. La utilització d'eixes bases de dades requerirà l'existència de crèdit adequat i suficient en el pressupost de gastos de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques. El pagament als proveïdors per les consultes efectuades a estes bases de dades podrà realitzar-se per mitjà d'expedient de pagaments a justificar.

Disposició addicional onze. *Prestació de servicis d'informació per mitjà de xàrcies de comunicació telemàtica.*

L'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en col·laboració amb les comunitats autònomes, podrà posar a

disposició a través de xàrcies de comunicació telemàtica amb caràcter gratuït el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial», així com informació sobre la situació jurídica dels expedients, sobre identitats i semblants entre signes distintius, sobre patents, models d'utilitat i disseny industrial, sobre l'arxiu històric i, en general, sobre aspectes relacionats amb la propietat industrial la divulgació de la qual s'estime convenient per raons d'informació tecnològica, difusió de la propietat industrial o una altra justificada.

Disposició addicional dotze. *Aplicació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.*

Els procediments administratius en matèria de propietat industrial i, en particular, els procediments de registre, renovació i inscripció de cessions de drets i la resta d'actes registrals es regiran per la seua normativa específica i, subsidiàriament, per les disposicions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Disposició addicional tretze. *Modificació de la Llei 17/1975, de 2 de maig, sobre la creació de l'organisme autònom Registre de la Propietat Industrial.*

1. Es modifica el número 1 de l'article 3r de la Llei 17/1975, de 2 de maig, sobre la creació de l'organisme autònom Registre de la Propietat Industrial, que quedarà redactat com segueix: «1. El president de l'organisme.»

2. Es modifica l'article 4t de la Llei 17/1975, de 2 de maig, sobre la creació de l'organisme autònom Registre de la Propietat Industrial, que quedarà redactat com segueix:

«Art. 4t 1. El president de l'organisme serà el subsecretari del Ministeri d'adscripció de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

2. Són facultats del president de l'organisme:

a) Definir la política de l'organisme i establir les directrius de la seua actuació.

b) Aprovar la gestió del director de l'organisme.

c) Conèixer el funcionament de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, per mitjà dels informes que periòdicament rendisca el director.

d) Aprovar l'avantprojecte del pressupost d'ingressos i gastos, així com la liquidació anual d'este.

e) Aprovar la memòria anual d'activitats de l'organisme.

f) Adoptar, si és el cas, acords sobre els assumptes que per la seua naturalesa i importància siguen sotmesos al seu coneixement.»

3. Es modifica l'article 5é de la Llei 17/1975, de 2 de maig, sobre la creació de l'organisme autònom Registre de la Propietat Industrial, que quedarà redactat com segueix:

«Art. 5é 1. El director de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques serà l'executor de les directrius marcades pel president de l'organisme i ostentarà la representació legal de l'organisme i les facultats efectives de direcció i gestió dels servicis; tindrà a càrrec seu la vigilància i fiscalització de totes les dependències de l'organisme; resoldrà els assumptes propis de la competència d'este, i les seues resolucions en les matèries de propietat industrial

de què siga competent posaran fi a la via administrativa.

2. El nomenament del director de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques s'efectuarà per reial decret a proposta del ministre del departament d'adscripció de l'organisme.»

Disposició addicional catorze. *Prohibició d'atorgament de denominacions de persones jurídiques que puguen originar confusió amb una marca o nom comercial notoris o de renom.*

Els òrgans registrals competents per a l'atorgament o verificació de denominacions de persones jurídiques denegaran el nom o raó social sol·licitat si coincidirà o poguera originar confusió amb una marca o nom comercial notoris o de renom en els termes que resulten d'esta llei, excepte amb l'autorització del titular de la marca o nom comercial.

Disposició addicional quinze. *Cooperació de l'Oficina Espanyola de Patents i Marques amb organitzacions internacionals i oficines estrangeres.*

Les activitats de formació i cooperació realitzades per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques en col·laboració amb organitzacions internacionals i les que tinga amb oficines de propietat industrial estrangeres o els seus treballadors com a beneficiaris, que pogueren ser considerades com a ajudes o subvencions, no hauran d'estar precedides pel tràmit de publicitat i concurrència.

Disposició addicional setze. *Projecte de llei de noms de domini en la xàrcia.*

El Govern, en el termini oportú i després dels estudis i consultes que foren necessaris, remetrà al Congrés dels Diputats un projecte de llei sobre els noms inclosos en el domini en la xàrcia de país de primer nivell «.es». La regulació s'inspirarà, entre altres, en els criteris aplicats als signes distintius protegits per la legislació de propietat industrial.

Disposició addicional dèset. *Extinció de societats per violació del dret de marca.*

Si la sentència per violació del dret de marca imposara el canvi de denominació social i este no s'efectuara en el termini d'un any, la societat quedarà dissolta de ple dret, per la qual cosa el registrador mercantil procedirà d'ofici a practicar la cancel·lació, sense perjudi del que estableix l'article 44 d'esta llei.

Disposició addicional díhuit. *Projecte de llei de denominacions de persones jurídiques.*

El Govern, en el termini oportú i després dels estudis i consultes que foren necessaris, remetrà al Congrés dels Diputats un projecte de llei sobre el règim de les denominacions socials de les entitats jurídiques.

Disposició addicional dénou. *Projecte de llei de denominacions d'origen i indicacions geogràfiques protegides.*

El Govern, en el termini oportú i després dels estudis i consultes que foren necessaris, procedirà a remetre al Congrés dels Diputats un projecte de llei regulador de les denominacions d'origen i indicacions geogràfiques protegides que substituïska la vigent Llei 25/1970, de 2 de desembre, de l'Estatut de la Vinya, del Vi i dels Alcohols.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori dels procediments.*

Els procediments sobre marques, noms comercials i rètols d'establiment iniciats abans de l'entrada en vigor d'esta llei seran tramitats i resolts conforme a la legislació anterior.

Disposició transitòria segona. *Aplicació de la present llei als drets ja registrats.*

1. Les marques i els noms comercials concedits durant la vigència de legislacions anteriors es regiran per la present llei, excepte en allò que es disposa en els apartats següents.

2. Les marques i noms comercials concedits d'acord amb l'Estatut de la Propietat Industrial que no hagueren sigut renovats durant la vigència de la Llei de Marques de 1988 seguiran, quant a la seua renovació i pagament de quinquennis, les normes següents:

a) La primera renovació que s'efectue d'estos, després de l'entrada en vigor de la present llei, es presentarà durant els sis mesos anteriors al terme dels vint anys de vida legal i s'ajustarà a allò que s'ha previst en l'article 32. Esta renovació s'atorgarà per deu anys comptats des de la data de presentació de la sol·licitud inicial de registre. Les renovacions posteriors s'efectuaran conforme a les previsions d'esta llei.

b) Fins a la primera renovació que s'efectue després de l'entrada en vigor de la present llei, estes marques i noms comercials estaran subjectes, sotmesos a sanció de caducitat, al pagament dels quinquennis corresponents. A este efecte, la data de venciment dels quinquennis serà l'últim dia del mes en què es complisca cada quint aniversari de la data de concessió del registre, i s'haurà d'efectuar el pagament corresponent dins dels tres mesos anteriors a la data de venciment o en el mes posterior a esta data.

3. Les marques i noms comercials no compresos en l'apartat anterior, la concessió dels quals haguera sigut publicada o l'última renovació de la qual haguera sigut sol·licitada estant en vigència la Llei de Marques de 1988, però abans de l'entrada en vigor de la Llei 14/1999, de Taxes i Preus Públics per servicis prestats pel Consell de Seguretat Nuclear, estaran subjectes, fins a la primera renovació que efectuen després de l'entrada en vigor de la present llei, al pagament dels quinquennis corresponents, amb sanció de caducitat. A este efecte, la data de venciment del segon quinquenni serà l'últim dia del mes en què es complisca el quint aniversari de la data de presentació de la sol·licitud inicial de registre, i s'haurà d'efectuar el pagament corresponent dins dels tres mesos anteriors a la data de venciment o en el mes posterior a esta data.

4. La quantia dels quinquennis a què es referixen els apartats anteriors serà la prevista en la tarifa 1.11 de l'annex de la present llei. Finalitzat el termini per al pagament del quinquenni corresponent, sense haver-se satisfet el seu import, podrà abonar-se amb un recàrrec del 25 per cent dins dels tres primers mesos i d'un 50 per cent dins dels tres següents, fins a un màxim de sis mesos de demora.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori dels rètols d'establiment registrats.*

1. Sense perjudi del que estableix la present disposició transitòria, els rètols d'establiment, mentre dure la seua

vigència registral i en la mesura que no siga incompatible amb la seua pròpia naturalesa, es regiran per les normes d'esta llei.

2. Els rètols d'establiment continuaran temporalment la seua existència registral d'acord amb el que es disposa a continuació:

a) Dins dels sis mesos següents a l'entrada en vigor de la present llei, els rètols d'establiment que es troben vigents podran ser renovats per un període de set anys comptadors a partir de l'entrada en vigor de la citada llei. Esta sol·licitud de renovació haurà d'acompanyar-se amb el justificant de pagament del 50 per cent de la taxa de renovació prevista en la tarifa 1.8.a) de l'annex, per a una sola classe. Quan la renovació del rètol d'establiment només comprega municipis ubicats en una única comunitat autònoma, la sol·licitud de renovació es presentarà davant dels òrgans competents de la comunitat, als quals correspondrà la resolució i l'anotació registral pertinent, sense perjudi de l'oportuna comunicació a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, en el termini de cinc dies, tant de la presentació de la sol·licitud de renovació com de la resolució adoptada, a l'efecte de la seua anotació registral. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques, amb la petició prèvia dels òrgans autonòmics competents, remetrà una còpia d'estos expedients de rètol d'establiment. Les taxes que han d'abonar-se per la renovació d'estos rètols seran percebudes per les comunitats autònomes competents i s'abonaran en la forma que estes disposen.

b) Els rètols d'establiment que no hagueren sigut renovats d'acord amb el que preveu la lletra anterior o aquells que resulten concedits amb posterioritat a l'entrada en vigor de la present llei, en virtut del que establix la disposició transitòria primera, continuaran la seua existència registral fins a la conclusió del període de deu o vint anys pel qual hagueren sigut concedits o renovats per última vegada. Els rètols d'establiment, compresos en esta lletra, que estigueren sotmesos al pagament de quinquennis, hauran d'abonar-los, amb sanció de caducitat, en el termini previst en l'apartat 2.b) o en l'apartat 3 de la disposició transitòria segona, segons la legislació mitjançant la qual hagueren sigut concedits o renovats per última vegada. L'apartat 4 de la citada disposició transitòria serà també d'aplicació.

Transcorregut el període de vigència registral previst en les lletres anteriors, el registre dels rètols d'establiment serà definitivament cancel·lat, amb la qual cosa passaran a estar protegits per les normes comunes de competència deslleial, conforme al que disposen els articles 6 i 12 de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de Competència Deslleial i pel que disposa la disposició transitòria següent.

3. Mentre dure la vigència registral dels rètols d'establiment:

a) No podran registrar-se com a marques o noms comercials els signes que siguen idèntics a un rètol d'establiment anteriorment sol·licitat o registrat per a designar les mateixes activitats que els productes, servicis o activitats per als quals se sol·liciten la marca o el nom comercial. A este efecte, el titular del rètol d'establiment podrà oposar-se al registre d'estos signes d'acord amb el que preveu l'article 19 o sol·licitar-ne la nul·litat si hagueren sigut registrats en contravenció del que disposa este paràgraf.

b) Podrà declarar-se la nul·litat o caducitat d'un rètol d'establiment en la forma prevista per a les marques i per les mateixes causes. La nul·litat podrà declarar-se a més quan haguera sigut registrat a pesar de no distingir-se prou d'una marca, nom comercial o rètol d'es-

tabliment, en este cas, per al mateix terme municipal, que siguen anteriors i per a productes, servicis o activitats idèntics o semblants.

Disposició transitòria quarta. Protecció extraregstral dels rètols d'establiment definitivament cancel·lats.

1. El titular o drethavent d'un rètol d'establiment que haguera sigut cancel·lat definitivament en virtut del que disposa l'últim paràgraf de l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera, podrà oposar-se a l'ús d'una marca o nom comercial en el terme municipal per al qual haguera estat protegit registralment, si els signes distintius foren posteriors i incompatibles amb el rètol en els termes establits en la lletra a) de l'apartat 3 de la disposició transitòria tercera.

2. L'apartat 1 deixarà de ser aplicable si el titular del rètol d'establiment haguera tolerat, tenint-ne coneixement, l'ús de la marca o nom comercial en el terme municipal en què este rètol té protecció, durant cinc anys consecutius, llevat que la sol·licitud d'estos signes distintius s'haguera efectuat de mala fe.

3. Els titulars de marques o noms comercials registrats posteriorment no podran oposar-se a l'ús dels rètols d'establiment previstos en l'apartat 1, inclús si estos, per aplicació de l'apartat anterior, no pogueren ja ser al·legats contra les citades marques o contra noms comercials posteriors.

4. Els drets concedits en esta disposició transitòria s'extingiran als vint anys d'haver sigut cancel·lat el registre d'acord amb el que preveu l'últim paràgraf de l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera, o si el rètol d'establiment deixara de ser usat per un termini ininterromput de tres anys.

Disposició transitòria quinta. Inici de les activitats registrals dels òrgans competents de les comunitats autònomes.

Les comunitats autònomes que estatutàriament tingueren atribuïda la competència per a l'execució de la legislació de propietat industrial, amb la coordinació prèvia amb l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, publicaran en els respectius butlletins oficials la data a partir de la qual iniciarà el seu funcionament l'òrgan competent d'estes per a rebre i examinar les sol·licituds d'acord amb el que preveu esta llei. Fins a l'entrada en funcionament d'estos òrgans, les funcions registrals que tenen atribuïdes seran executades per l'Oficina Espanyola de Patents i Marques.

Disposició transitòria sexta. Classificació dels noms comercials.

1. En la primera renovació que es produïsca després de l'entrada en vigor de la present llei, els noms comercials concedits mitjançant la legislació anterior es classificaran d'acord amb el que preveu l'article 89 d'esta llei.

2. El sol·licitant de la renovació haurà de presentar la seua proposta de classificació sense modificar el tenor literal de la llista d'activitats, encara que podrà reordenar-les o renunciar a les que estime oportunes. En el cas que l'Oficina Espanyola de Patents i Marques no considerara correcta la classificació presentada, proposarà a l'interessat una nova classificació perquè, en el termini que reglamentàriament es determine, s'hi pronuncie. Transcorregut este termini, l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, haja contestat o no a l'interessat, s'hi pronunciarà.

3. Per esta primera renovació s'abonarà la taxa de renovació prevista en la tarifa 1.8.a) de l'annex, per a una sola classe. Les renovacions posteriors quedaran subjectes al pagament de la taxa de renovació en la quantia que corresponga, segons el nombre de classes que comprega la sol·licitud de renovació.

Disposició transitòria setèima. *Fusió de registres.*

A petició de l'interessat en la primera renovació que es produïska després de l'entrada en vigor de la present llei, podran unificar-se en un únic registre les marques concedides per a diferents classes mitjançant la legislació anterior, sempre que concórrega la identitat de titular, de signe i de data de presentació i s'abonen les taxes de sol·licitud de renovació suplementàries corresponents. Reglamentàriament es determinarà el procediment de fusió.

Disposició transitòria octava. *Caducitat per falta de pagament de quinquennis.*

L'article 56 de la present llei serà aplicable a les marques, els noms comercials i els rètols d'establiment quan haguera de declarar-se'n la caducitat per l'absència de pagament dels quinquennis de manteniment.

Disposició derogatòria única.

1. Queden derogades totes les normes del mateix rang o d'un rang inferior en què contradiguen o s'oposen al que disposa la present llei.

2. Queden derogades expressament les disposicions següents:

a) La Llei 32/1988, de 10 de novembre, de Marques.

b) De l'Estatut sobre Propietat Industrial, aprovat per Reial Decret Llei de 26 de juliol de 1929, text refós aprovat per Reial Orde de 30 d'abril de 1930 i ratificat amb força de llei per la de 16 de setembre de 1931, el capítol II del títol XI, per tal com afecta les marques, noms comercials i rètols d'establiment.

c) De la Llei 17/1975, de 2 de maig, sobre la creació de l'organisme autònom Registre de la Propietat Industrial, l'apartat 4 de l'article 11 per tal com afecta les marques, noms comercials i rètols d'establiment i la lletra b) del paràgraf segon de l'apartat 5 de l'article 11.

d) L'article segon del Reial Decret Llei 8/1998, de 31 de juliol, de mesures urgents en matèria de propietat industrial.

e) De la Llei 14/1999, de 4 de maig, de Taxes i Preus Públics per servicis prestats pel Consell de Seguretat Nuclear, les disposicions addicionals sexta i setèima i la disposició transitòria segona.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

La present llei es dicta en virtut de la competència estatal en matèria de legislació sobre propietat industrial, prevista per l'article 149.1. 9a de la Constitució.

Disposició final segona. *Desplegament de la llei.*

S'autoritza el Consell de Ministres a dictar totes les disposicions d'aplicació i desplegament de la present llei que siguen necessàries.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor el 31 de juliol del 2002, excepte el que s'ha previst en el títol V, article 85, disposicions addicionals tercera, quarta, octava, deu, onze, tretze, catorze i quinze que entraran en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols i a totes les espanyoles, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 7 de desembre del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX

Les taxes previstes en la disposició addicional segona seran les següents:

TARIFA PRIMERA

Adquisició, defensa i manteniment de drets

1.1 Taxa de sol·licitud de registre:

a) D'una marca o nom comercial. Per cada classe sol·licitada: 134,39 euros (22.360 pessetes).

b) D'una marca de garantia o col·lectiva. Per cada classe sol·licitada: 268,77 euros (44.720 pessetes).

c) D'un registre internacional (taxa nacional): 36,06 euros (6.000 pessetes).

d) D'una marca comunitària (taxa de recepció i transmissió): 24,04 euros (4.000 pessetes).

1.2 Taxa de divisió. Per cada sol·licitud o registre divisional resultant: 51,09 euros (8.500 pessetes).

1.3 Taxa de restabliment de drets: 89,01 euros (14.810 pessetes).

1.4 Taxa de sol·licituds que no tinguen assenyalada una taxa específica: 44,50 euros (7.405 pessetes).

1.5 Per cada prioritat estrangera o d'exposició reivindicada: 19,05 euros (3.170 pessetes).

1.6 Modificacions: per la modificació de la classe, modalitat, distintiu, llista de productes o servicis, del reglament d'ús o, en general, per qualsevol modificació de l'expedient autoritzada per la llei, ja siga de la sol·licitud o del registre de la marca, ja s'efectue de manera espontània o com a conseqüència d'un suspens decretat d'ofici: 21,55 euros (3.585 pessetes).

1.7 Oposicions: Per formulació d'oposició: 38,56 euros (6.410 pessetes).

1.8 Taxes de la renovació del registre:

a) D'una marca o nom comercial. Per cada classe renovada: 155,60 euros (25.890 pessetes).

b) D'una marca de garantia o col·lectiva. Per cada classe renovada: 312,53 euros (52.000 pessetes).

1.9 Demores: per demores en els pagaments de les taxes de renovació i quinquennis successius (règim transitori), els recàrrecs seran del 25 per 100, dins dels tres primers mesos, i del 50 per 100, dins dels tres següents, fins al màxim de sis mesos de demora.

1.10 Recursos i revisió d'actes administratius: per la presentació d'un recurs o sol·licitud de revisió: 89,01 euros (14.810 pessetes).

1.11 Quinquennis successius (règim transitori): 69,54 euros (11.570 pessetes).

TARIFA SEGONA

**Inscripció de cessió de drets
i altres modificacions**

2.1 Per la inscripció o cancel·lació de canvis en la titularitat, llicències, drets reals, opcions de compra o altres traves o mesures cautelars o d'execució. Per cada registre afectat: 28,24 euros (4.698 pessetes) [fins a un màxim de 6.010,12 euros (1.000.000 de pessetes)]

2.2 Per la inscripció del canvi del nom del titular o del nom o de la direcció del representant, i per la inscripció d'un nou representant o d'un poder general de representació. Per cada registre afectat 14,12 euros (2.350 pessetes) [fins a un màxim de 2.404,05 euros (400.000 pessetes)].

TARIFA TERCERA

Altres servicis

3.1 Certificats: 14,27 euros (2.375 pessetes).

3.2 Consulta i vista d'un expedient: 3,01 euros (500 pessetes).

3.3 Còpia dels documents obrants en l'expedient: 9,62 euros (1.600 pessetes) més un suplement per cada pàgina que excedisca de 10 de 0,96 euros (160 pessetes).

TARIFA QUARTA

Publicacions

4.1 Per la publicació en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial», a sol·licitud del recurrent, de l'anunci de la interposició d'un recurs contenciós administratiu en matèria de signes distintius: 120,20 euros (20.000 pessetes).

4.2 Per la publicació en el «Butlletí Oficial de la Propietat Industrial» a instància de part, de la resolució d'un recurs contenciós administratiu sobre signes distintius: 120,20 euros (20.000 pessetes).

23523 *LLEI 18/2001, de 12 de desembre, General d'Estabilitat Pressupostària.* («BOE» 298, de 13-12-2001, i «BOE» 40, de 15-2-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El procés de consolidació fiscal ha sigut una de les claus de la política econòmica que ha fet possible l'accés d'Espanya a la Unió Econòmica i Monetària en 1999 i que ha donat lloc a l'important canvi estructural en el comportament de la nostra economia, on s'està combinant un elevat ritme de producció i creació d'ocupació amb estabilitat econòmica. El principal repte de la política eco-

nòmica és mantindre i prolongar este cicle expansiu de llarga duració, aprofitant plenament les oportunitats derivades de la nostra participació en el procés de construcció europea, de manera que continuen augmentant les rendes, l'ocupació i el benestar dels ciutadans espanyols.

En este context, la política pressupostària continuarà jugant un paper clau en esta orientació de política econòmica, per a la qual cosa és necessari establir les bases d'esta nova etapa en què l'estabilitat pressupostària serà l'escenari permanent de les finances públiques espanyoles. El rigor en l'àmbit fiscal permet respondre tant a la necessitat de garantir la sostenibilitat pressupostària a mitjà termini, especialment davant de les necessitats que plantejarà l'evolució demogràfica del nostre país, com a la conveniència de disposar d'un adequat marge de maniobra al qual recórrer davant de les variacions cícliques que pogueren produir-se en el termini mitjà.

L'experiència observada en els anys huitanta en alguns països de la OCDE, en els quals l'aplicació de programes estrictes de consolidació fiscal ha tingut efectes expansius sobre el creixement econòmic, posa de manifest que és possible la coexistència d'un robust creixement econòmic durant períodes de consolidació fiscal. Els mecanismes que permeten explicar este fet són els menors costos del crèdit, els efectes riquesa favorables al consum i la generació d'expectatives de reducció d'impostos futurs i d'una major estabilitat.

En definitiva, l'equilibri pressupostari serà la gran contribució de la política pressupostària a l'estabilitat macroeconòmica que possibilita continuar desenrotllant el verdader potencial de creixement i de generació d'ocupació de l'economia espanyola i amb això avançar en el procés de convergència real amb els països més desenrotllats.

És més, des de l'1 de gener de 1999 el nostre marc de referència ha passat a ser la Unió Econòmica i Monetària en què el disseny i l'execució de la política monetària única recauen en el Banc Central Europeu, que com a institució independent d'acord amb el Tractat de la Unió Europea té com a objectiu l'estabilitat de preus.

Per això, la nostra integració econòmica i monetària en la zona euro augmenta necessàriament la responsabilitat que han d'assumir els altres components nacionals de la política econòmica, fonamentalment la política pressupostària i les polítiques estructurals, per a assegurar la compatibilitat de l'equilibri macroeconòmic amb la política monetària única.

D'ací que en l'article 4.3 del Tractat de la Comunitat Europea es continga expressament una referència respecte d'això als principis de «preus estables, finances públiques i condicions monetàries sòlides» com a principis rectoris de les accions dels estats membres per a aconseguir els fins enunciats en el mateix tractat i, en particular, el d'aconseguir un creixement sostenible i no inflacionista i un alt nivell d'ocupació.

En este sentit, el Pacte d'Estabilitat i Creixement, acordat en el Consell d'Amsterdam en juny de 1997, limita la utilització del dèficit públic com a instrument de política econòmica de la Unió Econòmica i Monetària. En virtut del referit pacte, els estats membres de la Unió es comprometen a perseguir l'objectiu a mitjà termini de situacions pressupostàries pròximes a l'equilibri o en superàvit, de manera que, quan els estabilitzadors automàtics actuen, el dèficit es mantinga sempre per davall del 3 per 100. Els estats també es comprometen a presentar anualment programes d'estabilitat o de convergència que arrepleguen les mesures necessàries per a aconseguir eixe objectiu.

Més ambiciosos són inclús les recomanacions del Consell Europeu de Santa Maria de Feira en juny del 2000, relatives a les Orientacions Generals de Política Econòmica, que insten els estats membres a continuar